BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

ročník 28 číslo 5 září–říjen 2004

zprávy z radnice - ZŠ: vystavovali jsme v Peru - anketa v zastupitelstvu - pozvánka do Lidic - buštěhradský šachista na mistrovství republiky - rozhovor s Václavem Markem - buštěhradské skvosty - kriminalita v našem městě - buštěhradský chodec

časopis městského zastupitelstva ZDARMA

Od 1.9.2004 došlo k výrazným změnám jízdních řádů některých spojů (Kladno-Buštěhrad-Praha a zpět, Kladno-Středokluky-Praha a zpět a Kladno-Hostouň-Praha a zpět). Na stránkách Buštěhradského zpravodaje však z kapacitních důvodů uvádíme pouze jízdní řád spoje ("polorychlíku"), který jezdí nejčastěji a bude tedy zřejmě čtenáře nejvíce zajímat.

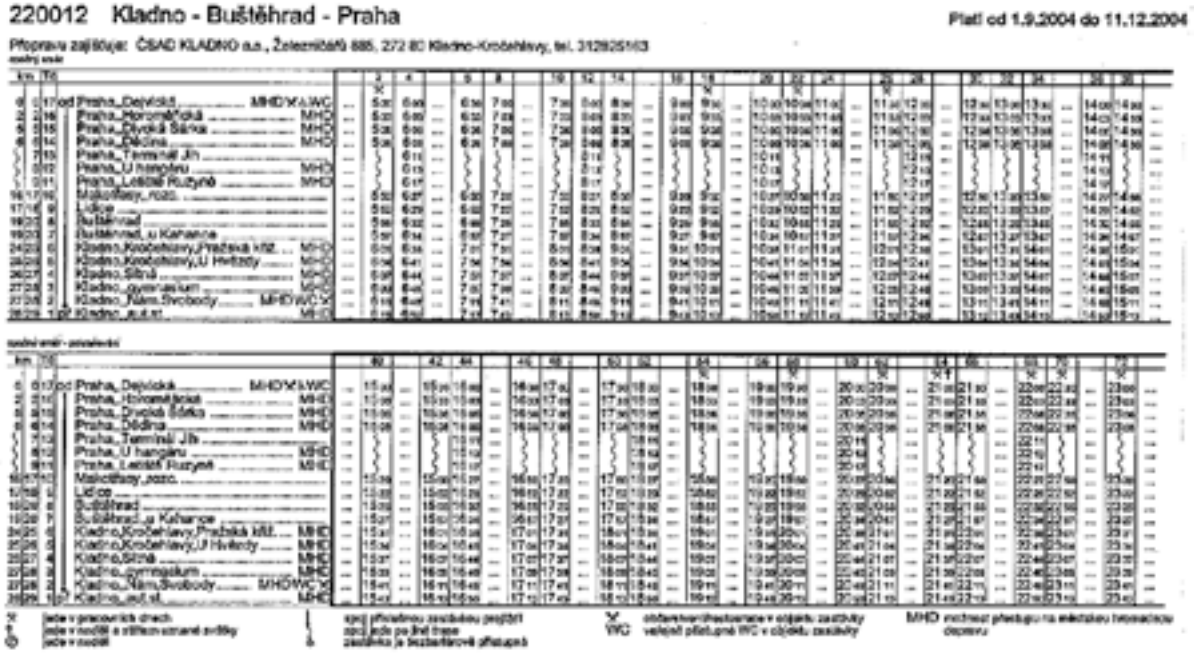

220012 Kladno - Buštěhrad - Praha

Platí od 1.9.2004 do 11.12.2004

Přepravu zajišťuje: ČSAD KLADNO a.s., Železničářů 885, 272 80 Kladno-Kročehlavy, tel. 312625163

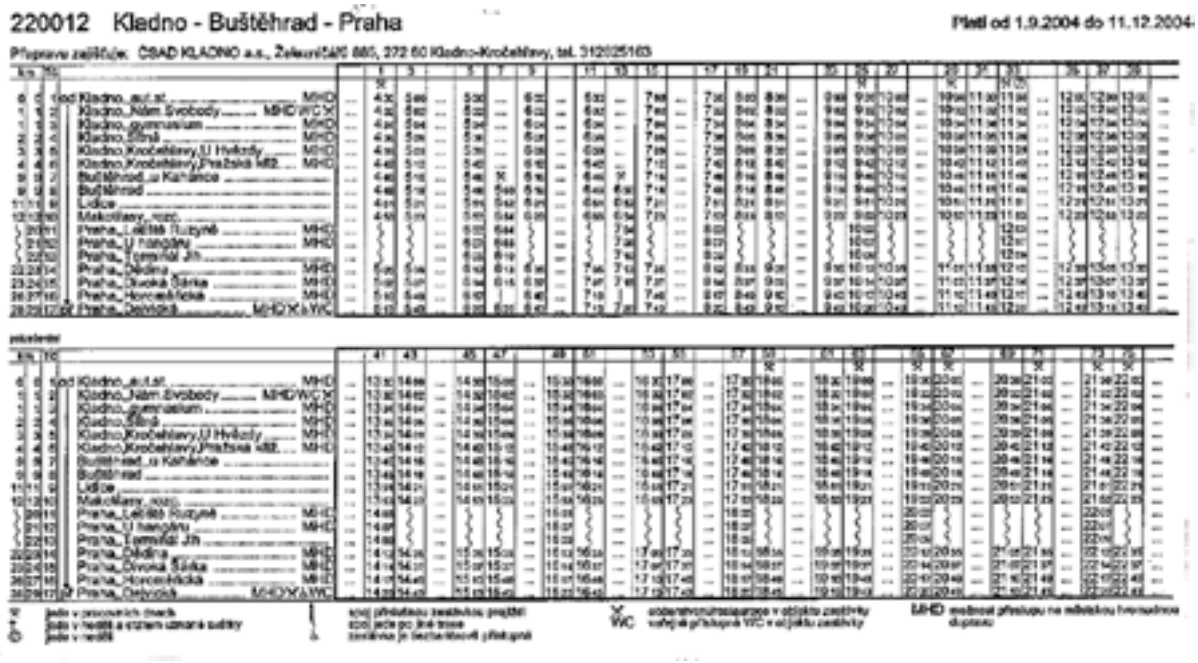

220012 Kladno - Buštěhrad - Praha

Platí od 1.9.2004 do 11.12.2004

Přepravu zajišťuje: ČSAD KLADNO a.s., Železničářů 885, 272 80 Kladno-Kročehlavy, tel. 312625163

Foto na titulní straně: Oprava kapličky Nejsvětější trojice v poli směrem na Vrapice. M. Aushaus

SLOVO REDAKCE

Redakční rada připravila pro čtenáře tento rok již páté číslo Buštěhradského zpravodaje. Páté číslo, to je polo-vina z deseti, neboli se dá považovat téměř za takové malé jubileum, a zároveň za příležitost k zamyšlení "jak nám to jde", případně, pokud "nám to jde ztuha", tak proč.

Takový časopis, jakým je Buštěhradský zpravodaj, je nutně obrazem lidí, kteří ho vytvářejí. Redakční rada vytváří časopis, zobrazující určitý pohled na to, "jak jde život" v Buštěhradě. K tomu, aby tento pohled byl co nej-komplexnější, je ale třeba, aby se do přípravy BZ zapojilo mnohem více jednotlivců i skupin, které ovlivňují dění v našem městě. Zatím takové příspěvky byly ojedinělé a naplnily malou část obsahu jednotlivých čísel. Stále čekáme, že dojde k většímu přílivu zajímavých článků našich spoluobčanů, aktivně je k tomu s malým úspěchem vybízíme (fotbalový oddíl, tenisový oddíl, základní škola, výbory městského zastupitelstva…). Zatím jsme nuceni prostor, který máme k dispozici, zaplňovat většinou z jiných zdrojů. Zpravodaj připravujeme se záměrem vydávat tematicky bohatý časopis otevřený všem občanům. Občan, který se na přípravě BZ nechce podílet (ať už třeba i otevřeným a konstruktivním vyjádřením negativního stanoviska k jeho úrovni), pak prakticky ztrácí nárok na jeho hodnocení. Jsme si vědomi toho, že pokud jde o přispívání do místního periodika, většina občanů bude asi vždy pasivní, v tom není Buštěhrad nijak výjimečný mezi ostatními městy. Přesto stále doufáme, že se nám časem podaří probouzet zájem o prezentování názorů, myšlenek, příběhů, úvah či vlastních literárních útvarů.

Vážení spoluobčané, stránky BZ jsou vaše, pokud toho nevyužijete, budete možná v BZ číst něco jiného, než co byste rádi.

Redakční rada

Z RADNICE

ZE ZASEDÁNÍ KONANÉHO 15. 9. 2004

Ing. arch. D. Javorčeková informovala zastupitele, že město má možnost získat dotaci na další etapu rekonstrukce zámku. Žádost ohledně vypracování projektové dokumentace byla podána 30. 8. 2004. Zastupitelům byl předložen ke schválení návrh smlouvy s firmou Česká rozvojová agentura za účelem získání dotace na opravu zámku. Zastupitelé jednomyslně schválili návrh smlouvy.

V. Nový informoval zastupitele o nutnosti dofinancování akce "ČOV a kanalizace" v případě získání dotace z operačního programu Infrastruktura, a to ve výši cca 20 mil. Kč. Na základě požadavku SFŽP k zajištění podílu města požádal zastupitele o souhlas ručit budovou Městského úřadu (bez budovy MŠ) s tím, že návrh příslušné smlouvy v případě získání dotace podléhá schválení zastupitelstva.

Jednomyslně schváleno

V. Nový podal informaci, že město je povinno dle příslušných zákonů zabezpečit energetický audit v základní škole v Buštěhradě. Podal ke schválení návrh smlouvy s firmou REA Kladno na provedení energetického auditu.

Jednomyslně schváleno

Dále V. Nový přeložil zastupitelům návrh smlouvy s firmou AUDIT CORPORATION, spol. s. r. o., na přezkoumání hospodaření obce za rok 2004. Zastupitelé schválili uzavření smlouvy s výše uvedenou firmou za podmínky, že do čl. 2 budou dopracovány konkrétní sankce za nedodržení termínů auditorem.

Zastupitelům byl předložen ke schválení návrh změny ke knihovnímu řádu, týkající se výše poplatků za poskytované služby. Zastupitelé předložený návrh jednomyslně schválili a současně odsouhlasili, aby kulturní výbor ve spolupráci s kontrolním výborem a účtárnou MěÚ provedl komplexní prověrku činnosti a hospodaření v knihovně.

Firma NAVEX podala na MěÚ žádost o pronájem místa pro reklamní tabuli na pozemku města. Zastupitelé pronájem firmě NAVEX schválili.

Jednomyslně schváleno

Osadní výbor Bouchalka podal na MěÚ žádost o dofinancování materiálu na dokončovací práce na úpravě strouhy na Bouchalce částkou cca Kč 4.600,-. Práce budou provedeny svépomocí na pozemku ve vlastnictví města. Garantem prací je p. Jirků. Zastupitelé kromě místostarosty V. Nového, který mimo jiné poukázal na nesrovnalost finanční částky uvedené v žádosti a při-loženém paragonu, proplacení této částky odsouhlasili.

V. Nový předložil zastupitelům ke schválení Dodatek č. 1 ke smlouvě s firmou FISA, spol. s. r. o., na stavbu tenisových šaten ve sportovním areálu v majetku města. Jedná se o navýšení o částku Kč 183.390,- z důvodů, že ve stávajícím projektu nebylo kalkulováno s bouracími pracemi a přeložkou inženýrských sítí. Zastupitelé kromě paní V. Kellerové, V. Šumné a pana J. Kouteckého, kteří byli proti, odsouhlasili uzavřít Dodatek č. 1 ke smlouvě s firmou FISA, spol. s. r. o.

Místostarosta V. Nový předal slovo panu JUDr. Salačovi, aby podal informace týkající se odprodeje nemovitosti čp. 151 Vinohrad. JUDr. Salač oznámil, že záměr odprodeje nemovitosti čp. 151 byl řádně vyvěšen a došla pouze jediná nabídka na koupi, a to od paní E. Sych-rovské za odhadní cenu. Zastupitelé odsouhlasili kromě paní V. Kellerové, která byla proti, prodat nemovitost čp. 151 Vinohrad paní E. Sychrovské v souladu s předloženým návrhem kupní smlouvy.

Jednání bylo přerušeno z důvodů žádosti paní Vestfálové o projednání sloučení prvních tříd ZŠ v Buštěhradě. Paní Vestfálová přečetla zastupitelům dopis, který obdrželi dnešního dne rodiče žáků z prvních tříd od pana ředitele Mgr. M. Berana. V tomto dopise pan ředitel oznamuje rodičům, že z důvodů malého počtu žáků je nucen spojit obě první třídy dohromady. To se však nelíbí mnoha rodičům a žádají město, aby jim v této situaci pomohlo. Zastupitelstvo ukládá starostce okamžitě řešit nastalou situaci v základní škole.

Dále pan místostarosta informoval o došlé žádosti pana Fouse o vyřešení prostor pro divadelní klub Íčko. Zastupitelé odsouhlasili vyčlenit z rozpočtu částku 60.000,- Kč na úpravu prostor v základní škole pro zájmovou činnost divadelního klubu a do jednoho měsíce připravit vyhrazené prostory v ZŠ pro tento zájmový kroužek.

Pan Kadlec podal informace o průběhu oprav schodů u domu pana Kühnela. Sdělil, že během prací byly nalezeny zbytky hradeb. Po prozkoumání a konzultaci s památkáři se tyto zbytky zakonzervují a bude se moci pokračovat v opravách.

Dále informoval o stavu oprav zámku. Jedná se o sta-tické zajištění středního rizalitu a záchrannou výdřevu.

Informoval zastupitele, že prostřednictvím specializované firmy již bylo vyhlášeno výběrové řízení na další etapu oprav rybníka, na kterou se městu podařilo získat účelovou dotaci od SFŽP ve výši 2,4 mil. Kč.

Také informoval o opatřeních na odstranění havárie v Revoluční ulici - v nejbližší době by se mělo začít s opravami.

Organizační:
JUDr. Salač informoval zastupitele o vypovězení smlouvy o pojištění majetku města s pojišťovnou UNIQA a sdě-lil, že nyní jsou zpracovány tři nabídky na pojištění majetku města. Kontrolní výbor tyto nabídky vyhodnotí a předloží zastupitelstvu ke schválení návrh na nového pojistitele.

JUDr. Salač nadále informoval zastupitele o možnosti instalace kamerového systému v našem městě. Zastupitelé odsouhlasili zabývat se otázkou kamerového systému a předložit kalkulaci nákladů na tuto akci.

JUDr. Salač předložil zastupitelům ke schválení návrh na proplacení rekonstrukce elektrické instalace v objektu bývalých kanceláří statku. Jedná se o náklady do výše 1.000,- Kč. Zastupitelé tento návrh odsouhlasili s podmínkou, že práce bude provedena firmou pana Kohouta a náklady nepřesáhnou částku 1.000,- Kč.

Zastupitelé odsouhlasili, aby MěÚ pokračoval v jednání o prodeji pozemků č. 1931/3,6,7 s panem Peroutkou.

Pan Kadlec seznámil zastupitele s žádostí pana Kroupy o vybudování tří nových pilířů na pozemku města, které by měly tvořit součást opěrné zdi jeho pozemku. Dále informoval, že stávající dva pilíře poškodily vodoteč, která byla na pozemku města. Zastupitelé uložili stavebnímu výboru, aby celou situaci prošetřil a do příštího zasedání předložil zastupitelstvu ke schválení návrh možného řešení.

Dále pan Kadlec informoval o stavu komunikací v našem městě.

JUDr. Salač předložil zastupitelům následující návrh na složení komise pro otevírání obálek a zároveň hodnotící komise pro akci "Obnova vodohospodářské funkce rybníka Oty Pavla p. č. 1407 v Buštěhradě, II. etapa, okres Kladno, kraj Středočeský", tak jak to ukládá zákon č. 40/2004 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění:

Doc. Karel Trnobranský	Náhradníci:
Ing. Jan Kasalický	Ing. Zdeněk Malý
Ing. arch. Daniela Javorčeková	JUDr. Ivan Salač
Antonín Kadlec	Zdeněk Formánek
Ing. Jiří Pilský	Ing. Václav Nový
	Linda Libertinová

ZPRÁVY Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Středočeská energetická a.s. oznamuje přerušení dodávky elektrické energie

dne 26. 10. 2004 od 7.30 do 15 hod.

z důvodů prováděných plánovaných oprav a revizních prací na zařízení distribuční sítě. Tyto práce je nutno provést z důvodů bezpečnosti, spolehlivosti a zaručení kvalitní dodávky elektrické energie.
Přerušení dodávky elektrické energie se bude týkat:
Městského úřadu a MŠ, Jednoty COOP, pošty, čerpací stanice, ulice 5. května, ulice Lípová od ul. 5. května až po ul. Hornická, Družstevní, Švermova, Hřebečská od čp. 417 až po křižovatku s ulicí Kladenskou, vrchní část ulice Oty Pavla + bytovky u kostela a okolí.

Další přerušení dodávky elektrické energie bude

dne 29. 10. 2004 od 7.30 do 15.30 hod.

Toto přerušení se bude týkat těchto ulic:
Kladenská od vodojemu až po ulici Švermova, Brandlova, Na skalech, Riegrova, Havlíčkova, Na strži, Prokopova, Sadová, Sladkovského, Žižkova, Husova, Vodárenská, Starý hrad, Hradní, Podhradí, Revoluční, U rybníka Bořivojova, U cihelny, Bezručova, Zahradní, Vrapická, Slepá, Sokolská a Bouchalka.

JAK TO VLASTNĚ S TĚMI ODPADY JE?

V souvislosti s právě probíhající celokrajskou propagační a informační kampaní, zaměřenou na větší zapojení veřejnosti do třídění odpadů, uveřejňujeme na stránkách Buštěhradského zpravodaje následující článek:

Třídíte? Netřídíte? Kolik platíte za popelnici? Dali nám do ulice ty barevné kontejnery! U nás ještě pořád nejsou! A stejně to sesypávají na jednu hromadu!

To jsou obvyklé věty a myšlenky, které člověku přijdou na mysl, když uvažuje o odpadech. Musíme však podotknout, že jsou to úvahy o komunálních odpadech, které produkují lidé ve městech a obcích. Tyto odpady jsou vlastně jen malým zlomkem (necelých 10 %) z celkového množství odpadů, které v naší republice vzniká (objemově nejvíc je popílků z elektráren a podobných provozů). Přesto jsou komunální odpady zcela oprávněně v centru zájmu: jejich produkce i odstraňování se totiž dotýká každého.

Většina toho, čemu říkáme komunální odpad, je tvořena obaly od potravin a různého zboží, které vyhazují lidé do koše. Najdeme mezi nimi především papír a plasty - pytlíky ze samoobsluhy, různé obaly potravin, PET lahve od nápojů a "tetrapakové" krabice. Další podstatnou částí jsou biologické odpady: odřezky zeleniny a zbytky z vaření jídel.

Složení komunálního dopadu se liší podle toho, jestli pochází například ze sídliště, kde nemají lidé možnost se některých částí zbavit, nebo z vesnice, kde lze spálit papír nebo kompostovat biologické zbytky. Složení také závisí na spotřebitelských návycích: například v zemích, kde je zvykem pít pivo z plechovek, jsou kovy významnou složkou komunálního odpadu. Naštěstí se u nás udržuje tradice pití piva z vratných skleněných lahví.

Separace je nutná

Valnou část odpadů, které naházíme do popelnice, by bylo možné znovu zpracovat a použít - tedy recyklovat. Má to však jednu podstatnou podmínku: využitelné složky je třeba už doma v kuchyni vytřídit a pak uložit do správných kontejnerů.

Když při vaření naházíte do koše bez ladu a skladu igelitové pytlíky, slupky od brambor, pár papírů a do toho ještě suché kytky, obsah popelníku a rozbitou skleničku, už se nic z toho nebude dát použít. Vznikne ohavná směs, kterou je možné jen odvézt na skládku a zahrabat.

Pokud si však člověk dá v kuchyni trochu práce, může zajistit, aby se jednotlivé složky komunálního odpadu dostaly do svých příslušných kontejnerů neznečištěné, a tedy použitelné.

Není nutné pořizovat si nějaké speciální barevné koše, které zabírají spousty místa. Stačí mít jednu plastovou tašku, do níž dáváme plastové pytlíky od zboží, PET lahve, kelímky od jogurtů a vůbec plasty, další pytlík na papírové sáčky, časopisy atd., a třeba krabici na sklo nebo krabice od džusů a mléka. Nashromážděný vytříděný odpad prostě jednou za čas hodíte do příslušného kontejneru. Tento systém má výhodu i v tom, že zabráníte, aby vám odpady doma začaly zapáchat. Kelímky atd. totiž není třeba nějak zvlášť umývat, dnešní recyklační provozy si s tím umějí poradit. PET lahve je vhodné sešlápnout, protože zaberou míň místa, ale rozhodně není třeba odšroubovávat víčko.

Při odhazování vytříděných odpadů do barevných kontejnerů je třeba držet se pokynů, které jsou na nich obvykle umístěny: je-li na žlutém kontejneru napsáno "Pouze na PET lahve" nebo jsou na ulici umístěny kontejnery na bílé a barevné sklo, mělo by být slušností tyto pokyny dodržovat. Není to totiž nějaký rozmar, ale technologické opatření.

Jistě si kladete otázku, proč je tak nutné odpady třídit přímo ve vaší kuchyni. Podívejme se tedy, co se s vy-tříděnými odpady dále děje.

Svoz

Pokud "popeláři" najdou v kontejneru na plast skutečně jen plasty a nikdo jim tam nevysype koš odpadů nebo nehodí mrtvou kočku, mají důvod k radosti. Takový kontejner je totiž vlastně naplněn cennou druhotnou surovinou, k jejímuž využití teď chybí jen pár kroků.

Především se musí odvézt k dalšímu zpracování. K tomu slouží sběrové vozy, které často jeden den svážejí papír a druhý den třeba plast. Možná to je důvodem častého tvrzení "oni to házejí zpět na jednu hromadu". Jelikož je sběrový vůz velmi drahá záležitost, snaží se je firmy tímto způsobem co nejlépe využít.

Obsah kontejneru se zaveze na dotřiďovací linku, kde se z něj vyberou případné nežádoucí příměsi a nevy-užitelné odpady, které by ztěžovaly recyklaci (například z PET lahví se musejí pečlivě vybrat lahve vyrobené z PVC. Kdyby se totiž dostaly do recyklačního procesu, způsobily by značné technické obtíže).

Odpady se na lince roztřídí na jemnější složky. Tak třeba papír z kontejneru se dále rozděluje na novinový papír, časopisy, karton a ostatní papír, z plastů se oddělují samostatné PET lahve (dělí se na barevné a bez-barvé) a ostatní směsný plast.

Firma nakládající s komunálním odpadem tyto vytříděné frakce prodává dalším zpracovatelům, a tím kryje své náklady na svoz a třídění.

Každá složka neboli frakce má své vlastní další zpracování.

Z PET lahví se vyrábějí zejména vlákna (spacáky, koberce, geotextilie) nebo barvy, z plastových pytlíků a fólií se dělají třeba zatravňovací dlaždice, sběrový papír je surovinou pro papírny, sklo a kovy se zpracovávají staletí známými postupy. V mnohých obcích se nově zavádí sběr nápojových kartonů (krabic od džusů a mléka), takzvaných tetrapaků. Z těch se získává vysoce kvalitní buničina, polyetylén a hliník, případně se z nich lisují

stavební desky, využitelné jako izolace nebo ztracené bednění.

Podmínkou k dalšímu využití ale je, aby jednotlivé složky byly co nejčistší. Platí, že čím má složka odpadu méně cizích příměsí, tím je její cena vyšší.

Nákladná záležitost

Zdůrazňování ekonomické stránky věci není v tomto případě samoúčelné. Třídění je vlastně velmi nákladná věc. Drahé jsou svozové vozy i barevné kontejnery na separovaný odpad. Jeden stojí až 10 000 korun, na každé hnízdo jsou třeba čtyři a hnízd může být ve městě několik desítek. Také svoz a další zpracování není levná záležitost. Jedinou možností, jak takto nákladný systém aspoň trochu uvést do ekonomické reality, je prodej vytříděných složek za co nejvyšší cenu. Přesto bývá recyklace odpadu ekonomicky ztrátovou záležitostí, kterou musejí obce dotovat z jiných zdrojů.

Sesypávají to?

Jak to tedy je: sesypává svozová firma sebrané odpady zpátky na jednu hromadu, nebo ne? Z uvedeného plyne, že pokud by to dělala, byla by zřejmě padlá na hlavu: investovat miliony do třídicího systému a potom se nepokusit z něj získat aspoň nějaké peníze zpět? Navíc je taková praxe přestoupením zákona o odpadech, tedy trestná.

Samozřejmě se nikdy nedá vyloučit lidské selhání nebo havárie. I dobře vytříděné odpady však musí jít na skládku, pokud do nich někdo vhodí už zmíněnou mrtvou kočku, nebo je líný popojít s košem na odpady tři kroky

Vytříděné odpady patří do barevných kontejnerů (foto archiv).

ke kontejneru na směsný odpad, a místo toho ho vysype do kontejneru na papír.

Když naše povídání o odpadech shrneme: každý se může přičinit o to, aby se nezvětšovaly skládky odpadů. Stačí už doma v bytě vytřídit jednotlivé složky odpadů a dát se do správných kontejnerů. Většina obcí k tomu připravila dostatečný prostor vybudováním hnízd s ba-revnými kontejnery, smlouvami s příslušnými firmami, budováním dotřiďovacích linek a soustavnou osvětou. Tvrdí-li někdo, že netřídí proto, že se to "stejně sesype na jednu hromadu", omlouvá tím nejspíše jen svou lenost a neochotu.

Jarmila Šťastná

ZPRÁVY ZE STAVEBNÍHO VÝBORU

VÍTE, ŽE...?

* se opravuje výklenková kaplička Nej-světější Trojice na poli směrem na Vrapice? Občanské sdružení "Buštěhrad sobě" na ni získalo grant z programu "Opomíjené památky" Nadace Občanského fóra. Oprava by měla být dokončena do konce tohoto roku, slavnostní znovuvysvěcení se předpokládá na jaře roku 2005.

Pohled do zámeckého parku a nádvoří z r. 1902.
Zapůjčila I. Kasalická

* MěÚ Buštěhrad připravuje ve spolupráci s OS "Buštěhrad sobě" výstavu o historii, současnosti a budoucnosti buštěhradského zámku, jejíž vernisáž se bude konat ve čtvrtek 25. listopadu 2004 v 16:00 hod. v kulturním středisku (v Seifertovně)? Máme k dispozici řadu materiálů, avšak například novodobé dějiny zámku jsou poměrně málo zmapovány, přestože jistě dodnes žije řada pamětníků. Například se nám (až na vý-jimky) nedochovaly žádné fotografie interiérů či parku. Máte doma nějaké staré fotografie zámku či momentku babičky v zámeckém parku? Žili nebo pracovali jste na zámku vy nebo někdo z vašich příbuzných? Chodívali jste do zámku, pamatujete si, jak to tam vypadalo a jak fungoval jeho provoz? Co tam všechno bylo? Vyprávěli vám například prarodiče něco zajímavého? Jakékoliv obrázky, vzpomínky a informace o zámku velmi uvítáme. Výstava se blíží, a proto se ozvěte, prosíme, co nejdříve. Kontakt: 312 250 197 (I. Kasalická).

Daniela Javorčeková

ZÁMECKÉ OKÉNKO

Na zámku stále probíhají opravy střední části hlavního křídla. Už je postavena část zřícené příčné zdi a opraveny klenby přízemí. Obdrželi jsme slibovanou dotaci 2 miliony Kč z Havarijního fondu MK. Požádali jsme na ministerstvu pro místní rozvoj o dotaci na přípravu projektu regenerace zámku pro tzv. Společený regionální operační program (SROP). Prostřednictvím tohoto programu jsou v budoucnu dosažitelné finanční prostředky ze strukturálních fondů EU. Protože se žádost prozatím týká jen projektů realizovatelných do ro-ku 2008, stanovili jsme jako prioritu (po statickém zajištění celého objektu) obnovu hlavního sálu

Nově vyzděné klenby zřícené příčné zdi střední části zámku v úrovni přízemí.

Pohled shora na "les" lešení v hlavním sále v úrovni 1. a 2. patra. Za lešením je vidět ústí komína krbu.

s přístupem a příslušenstvím. V ideálním případě by to znamenalo, že zhruba do čtyř let by město mohlo používat restaurovaný sál. Téma obnovy zámku bylo již na jaře nabídnuto studentům Fakulty architektury ČVUT v ateliéru Doc. ing. akad. arch. V. Girsy, zatím si jej vybrala pro svůj diplomní projekt jedna studentka.

Za stavební výbor ing. arch. Daniela Javorčeková,
foto: ing. Jan Kasalický

Dne 5. října se konal v prostorách zámku kontrolní den. Kromě zástupců města, projektantů a stavební firmy se zúčastnila také arch. Volfová za Národní Památkový Ústav a paní Vopičková za Magistrát města Kladna.

ZEPTALI JSME SE ZASTUPITELŮ

Úvodem
V souvislosti s říjnovým Týdnem knihoven položila redakční rada zastupitelům našeho města čtyři otázky týkající se jejich vztahu ke knihám. Všem zastupitelům, kteří odpověděli, děkujeme za jejich vstřícnost.

Odpovídá ing. Jitka Leflerová, starostka města

1. Která kniha (knihy) vás v životě nejvíce ovlivnila/y?
Neovlivnily mě jednotlivé knihy, ale četba knih vůbec. Četba patřila vždy k mým oblíbeným činnostem už v dětství, v době školní docházky jsem nevynechávala dokonce ani povinnou četbu. Pamatuji si dobu, kdy každý čtvrtek vycházely nové knihy a kdy jsme s netrpělivostí stávali ve frontách před knihkupectvími, aby se na nás dostala dobrá kniha, která měla vyjít. Mrzí mě, že dnes, kdy vycházejí tak nádherné knihy od autorů z celého světa, se pozornost lidí obrací k jiným zájmovým činnostem a knihy jsou odsouvány. Počítače jsou rychlé a internet celosvětový. Ale přesto si myslím, že chvíle nad knihou nejsou ztracené a že stojí za to číst. Doufám proto, že kouzlo knih dokáže přesvědčit a že kniha si své čtenáře jistě najde.

2. Kterou knihu/knihy jste četla vícekrát?
Bylo jich několik, např. Vojna a mír, Johny si vzal pušku, Léto ryšavého vlka, Nahoru po schodišti dolů a další. Někdy to byly knihy vážné, někdy humorné, brala jsem je do ruky podle nálady.

3. Po které knize (knihách) sáhnete, když si chcete zvednout náladu?
Mou oblíbenou autorkou je Jindřiška Smetanová. Její knihy i jednotlivé fejetony, zveřejňované časopisecky, mě vždycky odvedly od problémů a dokázaly mi zvednout náladu.

4. *Máte představu, kolik vlastníte knih?*
Nikdy jsem knihy nepočítala, ale knihovny mám celkem čtyři, asi to bude několik set.

Odpovídá ing. Václav Nový, místostarosta

1. Která kniha (knihy) vás v životě nejvíce ovlivnila/y?
Čekal bych spíše otázku, která kniha mě nejvíce zaujala. Nicméně odpovím tak, jak byla otázka položena. Bylo mnoho knih, které se o to pokoušely, žádná z nich mě osudově neovlivnila. Nesnášel jsem povinnou školní četbu ani jinou povinnou četbu naší generace, snad s výjimkou Malého Bobeše. Dříve jsem mnohem více četl knížky, ale v posledních letech jsem podlehl internetu. V papírové podobě stále kupuji nejrůznější encyklopedie o přírodě a technice a mou jedinou povinnou četbou, která mi nevadí, jsou civilní letecké předpisy.

2. Kterou knihu (knihy) jste četl vícekrát?
Je několik knih, které jsem četl vícekrát. Budu jmenovat jednu knihu s názvem Sedm dní v Bílém domě od autorů Fletcher Knebel a Charles W. Baley II. Je to o tom, že demokracie se musí umět bránit.

3. Po které knize (knihách) sáhnete, když si chcete zvednout náladu?
Jsem životní optimista a sám od sebe nemívám špatnou náladu. Kdyby se tak přece stalo z jiných důvodů, dal bych přednost nějakému českému filmu, třeba Na samotě u lesa. A pokud by to měla být kniha, tak asi Náš dědek Josef od Jaroslava Matějky, jejíž filmové zpracování nevlastním.

4. Máte představu, kolik vlastníte knih?
Nepočítal jsem je, ale zcela jistě to bude mnohem více než sto.

Odpovídá ing. Jan Kasalický, předseda stavebního a bytového výboru

1. Která kniha (knihy) vás v životě nejvíce ovlivnila/y?
Myslím, že jako většina lidí jsem měl různá životní období, v nichž jsem postupně objevoval různé knihy, které bych mohl pro svůj osobní rozvoj považovat ve své době za zásadní. V době, kdy jsem začínal chodit do školy, to samozřejmě byla dobrodružná literatura typu

Vinnetou, nebo verneovky, které jsem měl po babičce ve starých tiscích s vyobrazeními z francouzských originálů. Hodně mne ve věku okolo 8-10 let ovlivnily sešity s příběhy Rychlých šípů, které začátkem 70. let znovu vyšly a měli jsme je tedy doma. To je doba, kdy školáka asi nejvíc oslovuje ideál rytířského chování členů klubu Mirka Dušína. V pozdějším věku už ono "chlapec, který ještě nikdy neřekl sprosté slovo" má přece jen menší váhu. Z Rychlých šípů jsem si také odnesl znalosti, které mi v paměti zůstaly již nastálo (např. že se nemá pít voda, když se člověk nacpe třešněmi; že se nemá uřícený skákat po hlavě do studené vody atd.). V jistém věku mne velmi ovlivnila, a může to vypadat zvláštně, sbírka básní "Lunapark v hlavě", v originále "Coney Island of Mind", od amerického autora Lawrence Ferlinghettiho, kterého někteří řadí (a někteří ne) do beatnické generace amerických spisovatelů. Tato sbírka vyšla ve skvělém překladu Jana Zábrany. Dnes už tu knížku ani nemám, protože jsem ji často půjčoval, až skončila nevímkde. Ale pamatuji si, že mi přímo rozsvítila jedno životní období.

2. Kterou knihu (knihy) jste četl vícekrát?
Knihu, kterou jsem četl určitě nejvíckrát, jsou vzpomínky španělského filmového režiséra Luise Bunuela s názvem "Do posledního dechu". Bunuel byl zcela originální osobnost, člen pařížské skupinky zakladatelů surrealismu. Jeho originální smysl pro humor a svéráznou imaginaci, který neztrácel ani ve vysokém věku, mne vždycky nadchl a jakoby na čas osvobodil od všednodenních starostí. V době kdy, jsem byl na vojně, jsem také několikrát četl Vančurovo Rozmarné léto. Číst si znovu a znovu tuto krátkou knihu právě ve vojenském prostředí velmi umocnilo můj čtenářský zážitek, protože jsem tak zažil neuvěřitelný kontrast mezi jazykovou vznešeností a hravostí Vančurova jazyka a jazykem, který mohl člověk okolo sebe slyšet v prostředí nijak elitního ženijního praporu.

3. Po které knize (knihách) sáhnete, když si chcete zvednout náladu?
Bohužel poslední dobou jsem tak vytížen, že počet knih, které přečtu za rok, se dá spočítat (s rezervou) na prstech jedné ruky. Slibuji si stále, že se to musí změnit, ale jde to ztuha. Náladu si zpravidla snažím zvednout jinými aktivitami než četbou knih. Časem jsem poněkud ztratil zájem o beletrii. Zdá se mi, že na světě se odehrává tolik neuvěřitelných a dramatických příběhů, že je zbytečné si nějaké nové vymýšlet. I proto nemám rád detektivky. Četba detektivek mi připadá jako ztráta času, který může být využit k mnoha zajímavějším věcem. Spíš mne zajímají skutečné příběhy, úvahy nebo cestopisy. Pokud bych měl jmenovat knihu, po které jsem ochoten kdykoliv sáhnout, jsou to například Úlomky hovorů Otokara Březiny, jak je zaznamenala jeho přítelkyně Emilie Lakomá. Je to typ knížky, kterou můžete otevřít kdekoliv, přečíst si pár stránek a hned máte plnou hlavu.

4. Máte představu, kolik vlastníte knih?
Přesnou představu nemám, některé knihy mám uskladněny na chalupě u rodičů, ale odhadoval bych počet knih asi na 600.

Odpovídá Veronika Kellerová, předsedkyně kulturního výboru

1. Která kniha (knihy) vás v životě nejvíce ovlivnila/y?
Bohužel nemohu říci, která kniha mě nejvíce ovlivnila, protože v každém věku mě bavilo něco jiného, a když se mi knížka moc líbila, tak mi bylo líto, že už jsem ji dočetla a že něco hezkého skončilo. Ale v životě mě ovlivňovaly a ovlivňují jiné věci než jsou knihy.

2. Kterou knihu (knihy) jste četla vícekrát?
John Irving Svět podle Garpa
Pravidla moštárny
John Wyndham Den Trifidů

3. Po které knize (knihách) sáhnete, když si chcete zvednout náladu?
Po knihách Johna Irvinga.

4. Máte představu, kolik vlastníte knih?
Včetně encyklopedií a naučných knih cca 200.

Odpovídá Mgr. Magda Kindlová, předsedkyně školského a sportovního výboru

1. Která kniha (knihy) vás v životě nejvíce ovlivnila/y?
Učebnice matematiky.

2. Kterou knihu (knihy) jste četla vícekrát?
Kteroukoli od mého oblíbeného autora Johanese Maria Simmela.

3. Po které knize (knihách) sáhnete, když si chcete zvednout náladu?
Jaroslav Dietl: Nemocnice na kraji města.

4. Máte představu, kolik vlastníte knih?
Včetně matematických knih a učebnic asi 150.

Odpovídá ing. Josef Koutecký

1.Která kniha (knihy) vás v životě nejvíce ovlivnila/y?
Knih, které mne ovlivnily bylo několik. Nejvíce však v raném věku kniha Egypťan Sinuhet, k jejímž některým pasážím se vracím i dnes.

2. Kterou knihu (knihy) jste četl vícekrát?
Rovněž knih, které jsem četl několikrát, bylo více, a to proto, abych s odstupem času pochopil některé souvislosti, eventuelně jejich vývoj. Např. Hovory s TGM, Komu zvoní hrana, To co mám na mysli je svoboda, Jak chutná moc, Znamení ohně atd.

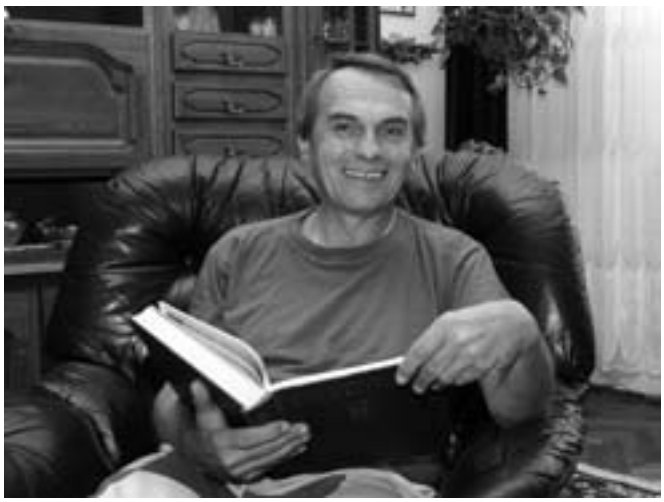

3. Po které knize (knihách) sáhnete, když si chcete zvednout náladu?
A po které knize sáhnu když, si chci zvednout náladu? Asi to bude zvláštní, ale pro velký atlas světa nebo nějakou encyklopedii.

4. Máte představu, kolik vlastníte knih?
Knihy, které mám, jsem nikdy nepočítal, ale odhadl bych jejich počet mezi 400-500 ks.

Odpovídá ing. Libuše Sušická, předsedkyně finančního výboru

1. Která kniha (knihy) vás v životě nejvíce ovlivnila/y?
Míša Kulička v rodném lese. Tuto knihu jsem musela ve 3. třídě opakovaně přepisovat, než se mi zlepšil rukopis do té míry, že z toho těžím dodnes.

2. Kterou knihu (knihy) jste četla vícekrát?
Exupéry " Malý princ"
Haškova Švejka

3. Po které knize (knihách) sáhnete, když si chcete zvednout náladu?
Po velmi náročném dni, za který lze s úspěchem považovat téměř každý, chvilku před usnutím, sáhnu po nevyčerpatelné zábavě knih z per D. Steelové, Cooka, Sheldona, Simmela, Rosenbergové… Tyto knihy působí jako hypnotikum a účinek se dostaví téměř ihned. S četbou oblíbených autorů mého manžela (Waltari, Zweig, Werfel, Dostojevskij, Tolstoj, Feuchtwanger, Hemingway…) budu muset počkat zřejmě až do důchodu.

4. Máte představu, kolik vlastníte knih?
Několik set po celém bytě.

Odpovídá Václava Šumná, předsedkyně sociálního a zdravotního výboru

1. Která kniha vás v životě nejvíce ovlivnila?
Bohužel nejsem náruživým čtenářem a vzhledem ke své profesi beru do ruky častěji knížky vkladní. Se zájmem jsem se ale vždy pustila do knihy, která mapovala život některé se zajímavých osobností.

2. Kterou knihu jste četla vícekrát?
Opakovaně se ráda začtu do jednoho z dílů povídání o Jiřím Sovákovi, které je dílem Buštěhradským dobře známé Slávky Kopecké.

3. Po které knize sáhnete, když si chcete zvednout náladu?
Na tuto otázku můžu ještě jednou použít odpověď předchozí, protože nad "Sovákem" mi několikrát tekly i slzy od smíchu.

4. Máte představu, kolik vlastníte knih?
Má knihovna není příliš obsáhlá. O to větší knihovnu, co se týče počtu, ale hlavně kvality děl, má moje maminka, která má v oboru velký rozhled, takže je vždy kam sáhnout a nějaký titul si půjčit.

Odpovídá Doc. ing. Karel Trnobranský, CSc., předseda výboru pro životní prostředí a kontrolního výboru

1. Která kniha (knihy) vás v životě nejvíce ovlivnila/y?
John Steinbeck: Nebeské pastoviny a Na východ od ráje.

2. Kterou knihu (knihy) jste četl vícekrát?
Ernest Hemingway: Pohyblivý svátek.

3. Po které knize (knihách) sáhnete, když si chcete zvednout náladu?
O´Henry: Jaro na jídelním lístku.

4. Máte představu, kolik vlastníte knih?
Cca 650 kusů.

Anketu připravila Mgr. I. Kasalická,
Foto: M. Aushaus

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA OTY PAVLA

VYSTAVOVALI JSME V PERU

Základní škola v Buštěhradě neměla do nedávné minulosti nic společného se školou ve vesničce jménem Haparquilla v Peru, která má 75 dětí.

Jediné, co tyto budovy spojovalo, bylo to, že je navštěvovaly děti školního věku a učily se v ní kromě jiného číst, psát a počítat.

Školní rok probíhá v Peru od března do prosince. Začátkem našeho jara a jejich školy jsme se rozhodli odpovědět na výzvu, která se týkala pomoci s výchovou a vzděláváním dětí v oblastech velice vzdálených a chudých. Pojem chudý je však velmi relativní. Někdo může být chudý ve smyslu nevlastnící žádný majetek, nevlastnící ani potraviny, které jsou potřebné k vlastní obživě, nebo "nevlastnící" množství vědomostí, které má absolvent základní školy v Evropě. To však nemusí odrážet "chudobu ducha". Indiáni, kteří žijí ve ztracených oblastech, nemají naše běžné, moderní přístroje. Nemají ani naše mnohé běžné znalosti. Mají však některé schopnosti, které my, ve své většině postrádáme. Žijí v souladu s přírodou s obrovským morálním a společenských bohatstvím. V komunitách ještě existují ostrůvky "čistého života a myšlení", kde chybí lhaní, podvody, krádeže…

Na konci školního roku byla v Peru uspořádána výstava prací dětí z několika českých škol. Mezi nimi byla i ta naše. Veškerá výtvarná dílka zhotovily děti od prvních do devátých tříd ve školní družině. Akvarelové kresby republiky, na kterých byla vidět u nás žijící zvířata, ptáci i ryby. Temperou malované autoportréty, velikonoční přáníčka s kuřátky, malované kraslice, zdobené voskovou batikou i dalšími, netradičními technikami. Nechyběly pohádkové postavy vodníka a čerta z kašírované hmoty.

Koncem měsíce srpna přišla odpověď. Dostali jsme 75 krásných kreseb ze sesterské školy v Haparquille, které namalovaly děti od druhé do šesté třídy temperami nebo pastelkami. Je na nich zachycen běžný život dětí (pastva krav a dalších zvířat, práce na poli), krásná příroda s vysokými horami, posetými kříži, zapadajícím sluncem, kondory a kaktusy ve velikosti našich domů.

Prvního září tohoto školního roku jsme tak mohli většinu prací vystavit ve vestibulu školy a třídě druhého oddělení školní družiny (budou zde do konce září). Na jejich prohlídku jste všichni, kteří tento článek čtete, srdečně zváni. Rádi vám je však ukážeme i v jiném termínu.

Vzhledem k tomu, že zásilku do Peru nedoprovázel

žádný finanční dar (na rozdíl od ostatních škol), rozhodly se naše děti, že sběrem starého papíru a prodejem výtvarných prací na prodejních výstavách naší školy přispějí dětem ve vzdálené škole na jejich vzdělávání. Získané prostředky věnují na zakoupení pastelek, sešitů, barev, tužek, čtvrtek a knih, kterých se nedostává. Věříme, že dětská přátelství takto navázaná potrvají alespoň u některých i v letech jejich dalšího života a u těch ostatních vytvoří pocit sounáležitosti a nutnosti pomoci druhým v nesnázi, bez nároku na honorář, jen tak, pro svoji vnitřní radost.

Anna Holeyšovská, vedoucí vychovatelka školní družiny

ORGANIZACE A SPOLKY

městská knihovna v Buštěhradě

Přijďte si do Městské knihovny v Buštěhradě půjčit zajímavou knihu. Mezi novinkami najdete i tyto:

BAUEROVÁ, Anna: Zlatý věk Keltů v Čechách. 2.vyd. Praha : Mladá fronta, 2004. 451 s.
Anna Bauerová ve své knize sleduje celé tisícileté období keltského osídlení v Evropě, ale zejména u nás.

LUTOVSKÝ, Michal: Hroby knížat. 1.vyd. Praha : Set Out, 2003. 191 s.
Kniha s podtitulem Kapitoly z českých dějin a hrobové archeologie a s bohatým fotografickým a obrázkovým doprovodem je věnována jednomu z nejbohatších a nej-pozoruhodnějších hrobových nálezů české archeologie - hrobu knížete z 9. století, který byl objeven v roce 1864 v cihelně u Kolína.

KNÍŽKOVÁ, Hana: Indie - Bohové a lidé. 2.vyd. Brno : Moravské zemské muzeum, 2003. 78 s.
Velkoformátová publikace nabízí všeobecný přehled dějin Indie od samotných počátků až po současnost. Kniha se zabývá především pěti velkými náboženskými systémy Asie - hinduismem, buddhismem, konfucianismem, taoismem a šintoismem.

SCHREIER, Pavel: Zrození železnic v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. 1.vyd. Praha : Baset 2004. 331 s.
Svět tratí, lokomotiv a vagonů nás provází již po několik generací. V jednotlivých kapitolách poodhalíme roušku pohnutek, snah a zájmů, které nakonec vedly - nebo nevedly - k výstavbě našich železnic.

TRUSCOTT, Peter: Kursk - ztracená pýcha Ruska. 1.vyd. Praha : Práh, 2004. 238 s.
Pravdivý příběh nejhorší katastrofy ponorky ruského válečného loďstva a její utajování.

LEV, František: Zapomenuté pověsti. b.v. Praha : Agave, 2003. 366 s.
V knize najdete na šedesát málo známých pověstí z celé České republiky. Ilustroval Jaroslav Černý.

WENIG, Adolf: Čeští bohatýři. b.v. Praha : Agave, 2003. 339 s.
Autor vzpomenul chronologicky v ucelených obrazech naše bohatýry meče i ducha. Jako první je uveden svatý

Václav, posledním, třicátým čtvrtým, je Josef Kajetán Tyl.

JEIER, Thomas - BAEHR, Martin: Západ USA. 1.vyd. Praha : Baset 2004. 281 s.
Asi ne všichni budeme mít příležitost k cestám za oceán. O co přicházíme se dozvíme v tomto průvodci přírodou, v němž je stejný prostor věnován textu i unikátním fotografiím.

BRADDON, Russell: Zajat Japonci. 1.vyd. Praha : Naše Vojsko 2003. 309 s.
Fakta i autentické vyprávění z války v Tichomoří. Autor svůj příběh podává bez příkras, s mírnou dávkou cynismu, kterému se ovšem při sledování příběhů plných utrpení, ale i nezlomné zmužilosti nelze příliš divit.

KRŮTA, Jan: Josef Hlinomaz - majoucta. 1.vyd. Praha : Arcadia, 1992. 165 s.
Neucelené Hlinomazovy poznámky se vzpomínkami jeho přátel nedávají jednoznačnou odpověď, zda byl umělcem nebo komediantam. Určitě nás kniha pobaví a potěší nejen slovem, ale i reprodukcemi naivní malířské tvorby.

WOOLF, Virginie: K majáku. 1.vyd. Praha : Odeon, 2004. 275 s.
Smíme tuto anglickou autorku zařadit "již" ke klasikům, nebo je "ještě" moderní? Úplně nový překlad nám napoví.

GUTERSON, David: Na východ od hor. 1.vyd. Praha : Columbus 2000. 263 s.
Poutavý román o muži, který hledal smrt, ale nalezl život.

FRÝBORT, Pavel: Reportér. 1.vyd. Praha : Šulc a spol., 2001. 325 s.
Napínavý příběh ze současnosti od známého autora.

BRUKNER, Josef: Byl jednou jeden. 2. vyd. Praha : Artur 2003. 43 s.

Jedna knížka pro kluky
vzala kluka do ruky,
nevěděla, že se spletla,
a celý den si v něm četla... Vtipné verše Josefa Bruknera pro nejmenší čtenáře (nebo možná pro maminky těch ještě menších?) doprovodila kresbami Helena Zmatlíková.

SVĚRÁK, Zdeněk: Radovanovy radovánky. 1.vyd. Praha : Knižní klub, 1994. 175 s.
Radovánek je zahradnický synek. Není hloupý ani líný a přelstí i zlomyslného Huga. Krásně ilustrovaná veselá kniha pro děti před spaním zakončuje každou kapitolu slovy: "Jak si tak na všechno vzpomínal, ve spánku se usmíval."

DANIELS, Lucy: Křeček drží dietu. 1.vyd. Praha : Albatros, 2004. 135 s.
Velká milovnice zvířat Mandy musí chránit kamaráda křečka před úklady závistivců. Veselé čtení pro děti od devíti let z dílny oblíbené autorky zvířecích příběhů.

HAMANN, Brigitte: Císařovna proti své vůli. 1.vyd. Praha : Odeon, 1997. 533 s.
Císařovna "Sisi"opět navštívila naši knihovnu - tentokrát bez obvyklého nasládlého klišé. Krásná a vzdělaná ale v mnohém nepochopená a izolovaná, tak vidí Alžbětu tato seriózní monografie.

A ještě několik nových encyklopedií:
IVANOV, Martin: Encyklopedie zkamenělin. 1.vyd. Praha : Rebo 2004. 312 s.
VERMEULEN, Nico: Encyklopedie stromů a keřů. 2.vyd. Praha : Rebo 2002. 331 s.
HARTINK, E. T.: Encyklopedie historických zbraní. 1.vyd. Praha : Rebo 2004. 239 s.
CORBEIL, Jean-Claude: Velký obrazový tematický slovník. b.v. Praha : Columbus 2003. 960 s.

Upozorňuji, že díky úspěšnému grantu máme v knihovně Ministerstvem pro informatiku ČR nově zřízené trvalé připojení k síti Internet. Za přístup od našich registro-vaných čtenářů vybíráme jen symbolický poplatek. Využijte toho a vstupte do rostoucího světa informací.

Na vaši návštěvu v knihovně se těší
Jiří Samek

POZVÁNKA DO LIDIC

oznamuje, že od 12. srpna 2004 byla přestěhována do nového působiště na rohu Obchodního centra v Li-dicích. Výpůjční den je čtvrtek: od 9:00 - 10:00 hod. a od 16:00 - 18:00 hod. Kromě půjčování dobrých knih nabízí volný přístup na internet, laminování dokladů a kroužkové vazby. Registrační poplatek na rok 2004 činí: děti do 15 let 20 Kč, dospělí čtenáři 40 Kč. Knihy se celý rok půjčují zdarma.

Zveme vás do naší knihovny, ať jste odkudkoliv.
Zdeněk Fous

Malá galerie Klubíčko Lidice Vás sr-dečně zve do konce prosince 2004 na výstavu pod názvem "JAK FOTOGRAFOVAL PETR DÜTSCH". Malá galerie se nachází v prostorách Obecního úřadu Lidice a provozuje ji VEŘEJNÁ KNIHOVNA LIDICE. V expozici výstavy je výběr fotografií člověka, který svůj život zasvětil městu Buštěhrad. Otevřeno pro vás máme každý pracovní den od 8:00 do 16:00 hod.

Těšíme se na vaši návštěvu.
Zdeněk Fous

MATEŘSKÉ CENTRUM BUŠTĚHRADSKÝ PELÍŠEK

NOVINKY PRO MAMINKY

Milé maminky,
chcete něco pro sebe a své děťátko udělat? Vystupte z domácího vězení, dostaňte se z izolace a zavítejte do našeho mateřského centra Buštěhradský pelíšek.
Dovolte pouze stručnou charakteristiku mateřských center. Jsou zřizována zpravidla matkami na mateřské dovolené, maminky se zároveň podílejí na jejich samosprávě a zajišťují programy umožňující matkám s malými dětmi vyjít z izolace, kam se celodenní péčí o dítě dostávají. Mateřská centra jsou založena na principu rodinné svépomoci, poskytují společenství, solidaritu a otevře-nost všem generacím. Představují místo, kde jsou děti skutečně vítány.
Děti zde nacházejí přirozené společenství vrstevníků a vidí svoji matku v jiné roli než v domácnosti. Mateřská centra zdůrazňují mateřskou roli ženy. Pomáhají ženám mj. posilovat jejich sebevědomí a nalézat nové přátele.

Milé maminky,
zaujaly vás tyto řádky a máte chuť se scházet, vyměňovat si zkušenosti mezi sebou i s odborníky? Chcete dětem nabídnout možnost poznat nové kamarády? Hledáte inspiraci pro výchovu dětí a nápady pro využití volného času pro naše nejmenší?
Pokud ano, přijďte mezi nás. Chystáme pro vás následující akce:

6. 11. Minibazar zimního dětského oblečení
11.-12. 11. Den otevřených dveří
25. 11. Pojďte, pane, budeme si hrát. Na co? Na archeology.
* Akupresura a čínská medicína
* Psychohrátky
* Naučná procházka s přednáškou "Po stopách minulosti Buštěhradska"
* Návštěva Archeoparku Liboc na Praze 6

(termíny sledujte na vývěskách v knihovně, u dětského lékaře a v mateřské školce)

Těšíme se na setkání s vámi každý čtvrtek v 10.00 hod. v mateřském centru Buštěhradský pelíšek v Kulturním středisku v Buštěhradě.

Mateřské centrum Buštěhradský pelíšek
vás zve na

Den otevřených dveří

Kde: v Mateřském centrum v Kulturním středisku
Kdy: 11. 11. 2004 10-12 hod. 14-17 hod.
12. 11. 2004 10-12hod. 14-17 hod.

Program: Nechte se překvapit! Pro vás a vaše děti jsme připravily plno rozmanitých a tvořivých činností (malo-vání pro nejmenší, společné zpívání, předčítání pohádek a říkadel…)

Těšíme se na vás v našem Mateřském centru, které se díky podpoře městského úřadu může pochlubit novým vybavením.

Hanka Kloubková, Šárka Třísková, Zuzana Kráčmarová

ŽIJÍ MEZI NÁMI . . .

VÁCLAV MAREK: "NA TRASE MEZI CARNEGIE-HALL A BUŠTĚHRADSKOU SOKOLOVNOU"

Skvělý houslista, člen orchestru Národního divadla, navíc velmi sympatický člověk pan Václav Marek je profesionálním hudebníkem již přes třicet let. S předními orchestry procestoval velkou část světa. Přes všechny úspěchy si však ponechal určitou skromnost a lidskou přirozenost. Pokud někdy večer půjdete kolem našeho rybníka a z místní hospůdky uslyšíte sametový houslový tón, dlouho neváhejte. To právě pan Marek rozdává radost všem kolem.

Položím vám na začátek obvyklou otázku. Jaká byla vaše cesta k hudbě?

Můj táta byl trumpetistou v orchestru Národního divadla. V šesti letech mě přivedl k houslím, po dalších třech letech jsem začal chodit do hudební školy v Dejvicích k panu učiteli Sojkovi, který mně dal výbornou houslovou školu. Začal jsem vyhrávat různé soutěže, v základní škole jsem se stal doslova kulturním inventářem a nesměl jsem chybět jakožto vystupující na žádné akci. Po škole jsem byl přijat na konzervatoř, kde jsem nastoupil do houslové třídy Václava Vacka (bratr známého Karla Vacka, který působil dlouhá léta v Buštěhradě). Studoval jsem také samozřejmě klavír a obligátně violu. Po vzoru svého otce jsem se též naučil hrát na trubku.

Po šestiletém studiu na konzervatoři jste ihned nastoupil do orchestru Národního divadla? Vlastně do stejného souboru, v němž hrál váš otec?

Ano, Národní divadlo je takový náš rodinný podnik. Je to

vlastně moje první angažmá po škole a myslím, že i poslední. Nastoupil jsem tam v roce 1971, takže tam hraji přes třicet roků. Zažil jsem v Národním divadle sezóny více, ale i méně vydařené. Rád vzpomínám na velkou dirigentskou veličinu šéfdirigenta Jaroslava Krombholze, poznal jsem ohromné množství fantastických zpěváků i instrumentalistů.

Například?

V Národním divadle začínala třeba Gabriela Beňačková, s kterou jsem později hrál Libuši při slavnostním znovuotevření divadla v roce 1983.

Spoluúčinkoval jste s nějakou světovou operní hvězdou?

Těch bylo hodně. Ale před třemi lety doprovázel náš orchestr přímo v Národním divadle Luciana Pavarottiho. Mile mě překvapilo jeho skromné a všední chování.

Domingo, Carreras a Pavarotti vešli ve známost jakožto prvotřídní tenorová trojice. Je rozdíl mezi těmito mistry a jinými tenoristy opravdu tak markantní?

No, to je. Těch špičkových tenorů ve světě není zas tak mnoho. Uvedení umělci mají zejména výbornou techniku, hlas a celkově tito tři pánové opravdu umějí.

Všimnul jsem si, že orchestr Národního divadla má velmi mladou a půvabnou první houslistku.

Ano, naše koncertní mistryně Švehlová je doopravdy velice půvabná a je to fantastická houslistka. Hraje nádherně sóla. Nutno podotknout, že v operách jsou houslová sóla většinou dosti náročná. Například v Janáčkově Její pastorkyni jsou veliká sóla, která musí být skvěle zahraná technicky i výrazově. V Labutím jezeře přichází houslový koncertní mistr právě jen na sólo, v Daliborovi je známé a velké houslové sólo. A mistryně Švehlová je zvládá doslova brilantně.

Vy jste ale často hostoval v České filharmonii, také v FOK...

S Českou filharmonií jsem byl na turné v Americe a dvakrát v Japonsku. V Japonsku mají rádi českou hudbu, hráli jsme tam i s Národním divadlem. S orchestrem FOK, pod vedením Jiřího Bělohlávka, jsem byl jako mladý houslista také na turné v Americe. Právě tehdy jsem prožil nezapomenutelný zážitek, když jsme v Carnegie-Hall v New Yorku dávali Novosvětskou od Dvořáka. V tu chvíli si člověk uvědomí, že ta nádherná symfonie byla Dvořákem komponovaná právě někde tady, když pobýval jakožto ředitel konzervatoře v New Yorku. A najednou to v jedné z nejslavnějších koncertních hal hrajeme právě my, český orchestr.

Měl jste někdy nějaké angažmá i mimo naši republiku?

Měl jsem možnost a také to štěstí, že jsem získal angažmá v Bayreuthu na wagnerovském festivalu. Byl to letní prázdninový festival a já jsem tam působil pět sezón po sobě. Na tomto festivalu se hrají pouze opery Richar-da Wagnera, a to na špičkové úrovni. Patrně nejlépe v celosvětovém měřítku. Pro mě to byla obrovská zku-šenost a také neskutečný zážitek.

Jaké to je, když člověk poprvé zasedne do orchestru?

Tak to vím přesně, mám na to nesmazatelnou vzpomínku. Už jako studenti na konzervatoři jsme si chodili přivydělávat hraním do různých orchestrů, navíc to také byly první zkušenosti. Jednou mě pozvali na vý-pomoc do FOK. Byl jsem z toho velmi nadšený, doma jsem poctivě studoval partituru, poctivě jsem vše nacvičil, hrozně jsem se těšil, jak si poprvé zahraju v symfonickém orchestru. Koncert jsem odehrál, celou dobu jsem se příšerně snažil a ještě pod vlivem euforie z vystoupení jsem se otočil k takovému starému houslistovi, který hrál vedle, a povídám: "Pane kolego, to bylo nádherné, že ano?" Pan kolega se na mě podíval a řekl: "No, bylo to dobrý, ale zdá se mi, že včera to bylo lepší." Já jsem totiž propásnl koncert předchozí den a při-šel jsem omylem až na druhé vystoupení. Jednoduše jsem prošvih koncert. Tak to byla má první zkušenost s orchestrem.

Často také hrajete v Karlínském divadle. Je to velký rozdíl od působení v Národním divadle?

Přeci jenom, opereta je lehčí žánr, i když klasické operety jsou herně velmi těžké. Ale nálada je tam jiná, panuje tam taková uvolněnější atmosféra. Je tam legrace, po představení to v divadelním klubu žije až do časných ranních hodin.

Pokud vím, vy ale nehrajete pouze na housle.

Trochu umím na kytaru a samozřejmě na trubku. V Donu Giovannim hraji na mandolínu árii Kanzoneta. To je taková typická balkónová scéna, kdy don Giovanni stojí pod balkónem a hraje na mandolínu milostnou píseň pro

dívku. No a v orchestru tu mandolínu za Dona Giovanniho někdo zahrát musí.

Jak hodnotíte naši úspěšnou mladou houslovou generaci?

Jsou to výborní sólisté. Mám rád Gabrielu Demeterovou, která má takový svůj syrový zvuk, hraje silovým způsobem, ale výsledný dojem je fantastický. Skvělý je například Pavel Šporcl, má obdivuhodnou techniku a navíc svým netradičním stylem oblékání dokáže přitáhnout mladé lidi. Pamatuji si, že jednou přijel na zkoušku přímo z chalupy, a protože se již nestihl zastavit doma pro svůj mistrovský nástroj, tak přivezl úplně zelené housle. Opravdu, na zeleno natřené housle. My jsme se na to koukali, ale on to vzal do ruky a zahrál suverénně, parádně, zelená nezelená.

V předchozích rozhovorech jsem si povídal s Jiljím Teringerem i Eduardem Novákem o důležitosti talentu u dětí v hudbě a ve sportu. Vy jste se mnou již několikrát na téma "talent v hudbě" hovořil. Sám jste výborným houslistou. Kdybyste měl možnost cvičit na nějaký čas, řekněme tak 7 hodin denně, přiblížilo by Vás to výrazně k naprosté světové houslové špičce?

To je bohužel stejné asi ve všem. Cvičení, trénink jsou velmi důležité a nezastupitelné. A cvičení s talentem musí jít spolu ruku v ruce. Je to jako ve sportu. Jsou sportovci, kteří mají zlatou nebo stříbrnou na olym-piádách a jsou sportovci, kteří se umístí jen v okresních přeborech. Všichni mohou být pilní, mohou poctivě trénovat, ale jen někomu dovolí osobní talent a dispozice se vyšvihnout nahoru. V hudbě je to stejné. Vrcholní hráči jsou fenoméni, kteří se prostě narodili. Mně dnes už zvýšený počet hodin cvičení nijak výrazně nepomůže. Samozřejmě, byl by možná znát po takové usilovné práci nějaký dílčí umělecký nebo technický efekt. Já jsem se dostal na jistou uměleckou úroveň, která mě opravňuje hrát první housle v předních orchestrech, ale právě díky limitované výši talentu se nemohu nikdy přiblížit k takovým jménům jako třeba Itzhak Perlman, Yehudi Menuhin nebo i zmíněný Pavel Šporcl. Ale udržovat se, cvičit a učit se nové věci, to musím neustále.

Na jaký hrajete nástroj?

Vlastním housle od starého rakouského mistra Laydolfa a někdy používám vypůjčené divadelní housle od mistra Pecla z Karlových Varů. Oba nástroje jsou výborné a hraje se mi na ně velmi dobře.

Řekl byste nám tu veselou příhodu s autobusem?

To jsi dobrý, tehdy jsem se ani moc nesmál. Jel jsem autobusem do práce a housle jsem měl položené nahoře v kaslíku pod stropem. Na Dejvické jsem v poklidu vystoupil, autobus odjel a najednou jsem zděšeně zjistil, že housle odjíždějí s tím autobusem. Naštěstí tehdy autobus končil až na Hradčanské. Tak jsem vběhl do metra, dojel na Hradčanskou a vidím, jak autobus stojí na světelné křižovatce. Nenechal jsem nic náhodě, vběhl jsem do křižovatky, začal jsem bušit na dveře, řidič vyděšeně otevřel, já jsem popadl housle a chudák řidič jen zíral, zavřel a jel pryč. To byla zajímavá chvilka!

Vím o vás, že si rád zahrajete i při jiných příležitostech. Nikdy jsem u toho bohužel nebyl, ale prý jste se cestou z večerního představení již několikrát zastavil v hotelu Buštěhrad a hrál na přání různé písničky a slavné melodie do pozdních nočních hodin. Myslím, že není ve vaší branži moc profesionálů, kteří mají tak skvělý a přinejmenším obdivuhodný přístup k podobným věcem.

Můj strejda, který hrál také na housle, měl vesnickou kapelu. Hrál na zábavách a já jsem tam chodil samozřejmě tančit. A jakmile jsem na takovou zábavu přišel, strejda mi předal své housle a zmizel. Sice jsem toho pak moc s děvčaty nenatancoval, ale dostal jsem tím výbornou školu. Není pro mě proto dodnes problém vzít do rukou v hospodě housle a když lidi mají chuť zpívat nebo tancovat, tak rád zahraju. Hraju rád jak ve velkých světových koncertních halách, tak v obyčejných českých hospůdkách pro lidi, u nichž cítím, že mají o mé hraní upřímný zájem a že jim to udělá radost.

Pro mě bylo nezapomenutelné vaše sólové vystoupení při příležitosti výročního koncertu country skupiny Buštěhradská dráha. Bylo to minulý listopad v sokolovně Buštěhrad, celý večer se hrálo country, lidi tancovali a najednou přesně o půlnoci ohlásili hosta. Vy jste vystoupil na pódium a začal jste hrát Dvořákovu Humoresku, Montiho čardáš a Frimlovu Indiánskou píseň lásky. Všichni ztichli a poslouchali jak přibití. Musím říct, že atmosféra, kterou jste v tu chvíli vytvořil, byla hodně silná a emotivní!

No vidíš, co se po takové době dozvím! (Smích). Já každé takové hraní ovšem beru jako koncertní vystoupení a zachovávám k němu velmi vážný přístup. Ani ta tréma nechybí!

Je o vás známo, že jste nadšeným rybářem.

Ano, je to můj velký koníček. Rybařím od dětství, už v šesti letech jsem měl svůj první rybářský prut. Zajímám se také o akvaristiku, mám doma několik akvárií.

Jaký je stav ryb v rybnících v Buštěhradě? Máte nějaké zajímavé úlovky?

Dříve jsem byl členem soukromého rybářského spolku v Buštěhradě a pečlivě jsme se o ryby starali. To tu bylo ryb hodně. Teď rybníky spadají pod Kladenský rybářský svaz a už to tak slavné není. Chytil jsem tady kdysi krásného candáta a téměř metrovou štiku. Také kapra, který měl sedm kilo.

O přírodu se zajímá i váš syn, myslím, že je entomologem.

Syn se zajímá o entomologii dosti odborně, má už kvalitní sbírky nočních motýlů a doopravdy to má slušnou úroveň.

Jak jste zmínil, vaše profesionální dráha již přesáhla do-

bu třiceti let. Ptám se pokaždé - co pro vás hudba, vaše profese, znamená? Asi již chápete, že bych rád od vás slyšel nějaké hezké vyznání.

Člověk za tu dobu přehrál ohromné množství not a léta v orchestru by mohla vést ke stereotypu. Ale i když hraju stejné skladby již po několikáté, stále existují momenty a místa, která mě fascinují. Baví mě je hrát, líbí se mi a já ze sebe vydávám pod těmito vlivy maximum. A díky těmto krásným chvílím mně hudba doufám nikdy nezevšední a znamená pro mě stále tak moc. Tak, tady máš mé vyznání!

Moc pěkné. Děkuji Vám za rozhovor.

Jan Paulík

BLAHOPŘEJEME

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 9. září 2004 jsme uvítali do života nově narozené občánky (na fotografii zleva):

Zuzana Veselá, Ema Javorčeková, David Stárek, Nela Linková, Šimon Tošenovský, Jiří Burger, Vojtěch Molík, Daniel Švejda

Všem rodičům přejeme hodně radosti z jejich dětí…

Foto: J. Pergl

NAŠI JUBILANTI

70 let
FALCOVÁ Oldřiška, ulice Sladkovského
ZVONÍČKOVÁ Miroslava, ulice Bořivojova

80 let
KUBCOVÁ Marie, ulice Družstevní
PODRAZSKÁ Marie, ulice Kladenská

85 let
KYLICHOVÁ Marie, ulice Bezručova

95 let
HLINKOVÁ Růžena, Hřebečská ulice

96 let
TONOVÁ Marie, Kladenská ulice

PODĚKOVÁNÍ

Srdečně děkuji zástupcům MěÚ, ČČK, KSČM, Družstvu Jednoty, celé mojí rodině, všem přátelům a známým za blahopřání a dárky, které jsem obdržela u příležitosti životního jubilea. Všichni mě moc potěšili a udělali velkou radost.

Miroslava Nováková

Děkuji městskému úřadu, městskému zastupitelstvu, rodině a přátelům za milé přání a dárky k mému životnímu jubileu.

Věra Horáková

Dům pečovatelské služby v čele s paní ředitelkou Stanislavou Šumnou a 18 obyvateli zdejšího Domova pečovatelské služby děkuje paní Haně Ludvikové za její obětavou službu. Přejeme jí do budoucna štěstí, zdraví a mnoho spokojenosti v novém prostředí. Děkujeme za léta strávená s námi.

Květa Bílková, DPS

VZPOMÍNÁME

Děkuji všem, kteří se přišli s Petrem rozloučit na jeho poslední cestě: občanům, přátelům, známým, Městskému úřadu Buštěhrad a pracovníkům jeho Technických služeb, Mikroregionu, okolním obcím, školám, ČČK, TJ Sokol a ostatním organizacím a firmám. Děkuji za květinové dary a upřímné neformální projevy soustrasti. Buštěhrad a jeho lidi měl Petr rád.

Za rodinu manželka Jana Dütschová

Upřímně děkuji všem, kteří se přišli naposledy rozloučit 30. srpna 2004 s mým milovaným manželem, obětavým tatínkem a milujícím dědečkem panem Josefem Kuthanem. Též srdečně děkujeme za projevenou soustrast.

Zdena Kuthanová s dětmi a jejich rodinami

Dne 10. 10. 2004 uplyne smutný rok od úmrtí naší milované maminky, babičky, prababičky paní Zdeňky Želinové. Vzpomeňte s námi.

Děkuje dcera Zdeňka Kozelková s rodinou

Dne 23. ledna tomu bude 6 let, co odešel můj dobrý a hodný manžel pan Zdeněk Bílek. Co Ti dnes mohu Zděnku dát? Jen utřít slzy a stále vzpomínat.

Manželka Květa a nevlastní syn Václav

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

SERIÁL NIKOLI NA KRAJI MĚSTA

Vzápětí po shltnutí dalšího dílu koláče O starých domech a jejich opravách, jejž pro Buštěhrad peče naše dobromila Daniela, jsem pocítil tužbu pochválit její poctivou a snaživou práci. A to tak, že hned, veřejně, zde v časopise (...nejsme jen kritizující reflektor...)! Mám velkou radost, že někdo tak vzdělaný a erudovaný dokáže nejen oz-vláštňovat náplň BZ, ale je ochoten nezištně poradit nám všem s mnohdy problematickými stavebními záměry a ovlivňovat i estetické cítění.

Názory publikované ve zmíněném seriálu se jednoznačně nemusí všem zamlouvat. Forma výkladu je však oslovující, srozumitelná, tematicky navazující a čtivá, takže je schopná oslovit i vyložené odpůrce. Ale těch je doufám jen hrstka. Moc potřebné jsou nenásilné odborné rady a upozornění na nejčastější chyby, které při úpravách a přestavbách děláme. Výborné jsou i vysvětlivky profesního názvosloví, jimž porozumí i laik. Líbí se mi doplňující fotografie, ale vešlo by se jich i pár navíc. I tak jsou však kapitoly plny zjevné lásky k řeme-slnému umu našich předků, kráse a malebnosti staré zástavby našeho městečka. A také naděje, že ta kamenná paměť a dřevěné vzpomínky nezmizí v unifikované roztodivnosti rostoucích legolandů v Čechách i blízkém okolí.

Možná by se daly Danieliny články zařadit i do rubriky Recepty od sousedek. Dost možná, že by bylo dobré je na konci poslední kapitoly svázat, doplnit obrázky a ná-kresy, vydat je jako knížku a distribuovat do každé domácnosti, což? (A zdarma! Ať píchnu trochu do hnízda.) Asi by šlo zařadit její texty někam do vzdělávacího procesu. Udělat třeba přednášku v nevyužitém kulturním středisku, kde bychom se mohli zeptat autorky (případně dalších odborníků) na konkrétní věci. Nebo dětský zájmový kroužek stavební výchovy. Nebo byste chodili i vy dospělí?

Prostě mě napadají nejrůznější možnosti využití Danieliny práce a zájmu, ač vím, jak je obtížné a časově náročné zpracování byť jednotlivé kapitoly. Připomínat našim čtenářům, že se skromná paní ing. arch. Daniela Javorčeková nejvýznamnější měrou podílí na oživení buštěhradského zámku a získávání prostředků na jeho opravu, doufám nemusím (o tom napsal článek do deníku MF DNES pan Z. Kuchyňka - vyšlo 1. 10. 2004). Ale že to všechno stíhá vedle hromady svých domácích a profesních prací, je obdivuhodné, a to jsem chtěl vyzdvihnout. A že píše do Buštěhradského zpravodaje mě upřímně těší.

Těším se i na příští díl, protože takové seriály nejsou nezbedné. A děkuji.

J.Blesk

*

A VÍRA TVÁ TĚ UZDRAVÍ

Asi každý z nás chce být nezávislý, svobodný a svéprávný. Jsou to sice pouhé relativní pojmy, ale je v nich síla. Asi nikdo není odborníkem na všechno a také se na věci kolem sebe nemůže zaměřit vyčerpávajícím způsobem, ale o to svobodněji, nezávisleji a svéprávněji si může udělat objektivnější názor než nějaký ředitel zeměkoule. A to je ještě větší síla.

Nepocházím z rodiny, kde by náboženství představovalo nějak významnou součást života. Slýchával jsem, že důležitou jistotou je domov, nejkrásnějšími chrámy pak příroda, les, krajina, že prestiž nelze koupit, ale jen získat dobrými skutky a slušným chováním, nebo také, že nejkrásnějšími city jsou láska, soucit a dobrá vůle. A tomu věřím. I když se mi asi naplňování těchto ideí vždy úplně nedaří. Ve školách mě nutili biflovat ideje dost odlišné, plné frází a paradoxů. Byla taková doba. (Dneska nás kdosi víceméně nenápadně nutí věřit nejlepším mastím na kolena, práškům na praní nebo zapomínat na žízeň.) Udělal jsem si tedy názor poměrně včas a poměrně vlastní. Pochopil jsem, že je chleba vždycky o dvou kůrkách, že žádná církev, politická stra-na, sekta ani spolek nemá patent na morálku. Nejdůležitější je člověk - jednotlivec s vlastní vůlí, vzděláním, touhami a postojem. Každý jeden člověk! Ať má jakékoliv pohlaví, barvu či délku vlasů, vyznání, národnost či modlu. (Příkladem takového myšlení by mohl být například tibetský dalajláma, jehož slova o tom, že etika prochází všemi náboženstvími napříč a není ničí výhradou, mi vyloženě mluví z duše).

Na prázdninovém výletě jsme se synem Edou pozorovali, kterak v Dolnom Kubíne (Slovensko) v neděli ráno vyrazily ke kostelu celé davy. Mladí, staří, děti, rodiče. Vzpomněl jsem si na buštěhradskou nedělní mši. Také s dcerou Editou jsme se při prohlídce koncentráku v Dachau nedaleko Mnichova (Německo) divili, že je tam spousta lidí, kteří si prohlížejí to ponuré místo. Domácí obyvatelé, cizinci, řádové sestry i punkeři, krasavice i vozíčkáři, černí, bílí, žlutí. Bylo to moc nadějné zjištění. A příkladné. Spousta prostoru k přemýšlení. A také jsme ten den navštívili ještě mnichovský Olympia-park. Mys-líte si asi, co jsem to za blázna. Takové kontrapunkty! Ale podívejte se do novin nebo na televizi. Tehdy svou obsažností vynikaly právě takové kontrastní zprávy. Válku v Iráku střídaly výsledky z Atén a obrázky z prázdninových táborů zase vraždící nezletilci. A zrovna v tom olympijském areálu byli přeci před lety postříleni izraelští sportovci během konání OH! Člověk, to (prý) zní hrdě! No, nevím...

Se zájmem jsem si přečetl curriculum vitae pátera Františka Kohlíčka (p. Bořivoj Bělík v minulém čísle BZ), a tak mi nějak zatrnulo! Vzpomínka na vlastní zkušenosti se znásobila lakonickými větami o tom, jak tupý režim znásilňoval živobytí vzácného člověka. A přesto se jim nikdy nepodařilo zničit tu nezměrnou vůli, sílu a touhu

naplňovat ušlechtilé poslání. Jenom ten velký kus života prožitý ve vězení a pracovních lágrech už nikdo nevrátí. (Ani "skřížkempofunusové" procesy s přestárlými obětními berany.)Je to obdivuhodný důkaz pro víru a naději. A k tomu nepotřebuji ani dědečka na obláčku od Effela, krvavé vizualizace Mela Gibsona, Šivovy oči na stupách nebo zlacené špeky orientálních soch. Říká se také, že žádný učený z nebe nespadl (i když nám Däniken a ledacos nevysvětlitelného kolem vnáší do mysli pochybnosti, že?), ale právě proto bychom se měli učit. Učit se na příkladech osobní statečnosti a vůle, abychom našli způsob, jak zařídit, aby se svobodně a svéprávně mohl cítit každý. Dát jasně najevo svůj postoj k násilí, xenofobii, teroru, závisti a nenávisti. Zajímat se o okolí a snažit se ho pochopit ve všech souvislostech a rozmanitosti. Nečinit nikde nic! A nikomu nedělat to, co bychom sami nesnesli.

Myslím si, že by bylo nejlepší snažit se chovat tvůrčím způsobem. V tom výrazu si představuji hledání cest. Ty cesty jsou prostředkem komunikace. Komuni-kace je nutná k dobrým vztahům mezi lidmi. A jen při dobrých vztazích se dá něco dohodnout. Třeba že budeme žít a necháme žít. Že se budeme chovat jako páni tvorstva... tzn. nikoli nějakou převahou v džugli, nýbrž tím, že jako jediní jsme schopní jít i proti svým vlastním hmotným zájmům. Že se pochopíme.

...a, že budeme míň filozofovat. Zejména někteří, že, Jiří?

Jiří Blesk

*

NAPIŠTE DO BZ!

Jako redaktor-amatér (dle francouzského výrazu: nadšenec) se vyptávám, slídím a hledám témata, jež jistě nezajímají jenom mne. Jejich zpracování hodnotí všichni čtenáři BZ. Mezi lidmi se vedou řeči, které nelze snadno zaznamenat, avšak lze nanést a reprodukovat je jako hlas lidu. I to je však ošemetná věc. Objektivita takového vox populi není zaručena a pro redaktora je to problém. Ale přišel jsem na to, jak to vyřešit. Zeptám se naopak jako obyvatel Buštěhradu. Tak jak to může udělat kdokoliv. Snad to půjde a snad se otevře prostor k diskusím na stránkách našeho časopisu.

A tak bych byl rád, kdyby někdo kompetentní nebo znalý problematiky píchnul do vosího hnízda na tato témata:

- Město přispívá na činnost různých zájmových, sportovních a jiných organizací a na různé akce, ale zprávy o jejich činnosti, průběhu či výsledcích se dozvídáme jen od některých. Nebylo by dobré, aby se taková zpráva stala povinností? A zároveň by to mohl být projev určitého poděkování. Nehledě na báječný podklad pro náplň BZ!
- Okolo našeho "kladenského" rybníka je nepo-řádek po neznámých pachatelích, zničené lavičky i punkt naučné stezky. Myslíte, že je v naší moci s tím něco udělat? Poučovat a uklízet? Hlídat děti a rybaříky? Zabetonovat lavičky a rozestavět koše?
- Nástěnky a vývěsky se mi moc nelíbí. Neaktuální materiály, skryté i zjevné reklamy, nepřehledná úprava nebo absence zpráv jiných spolků, to jsou bolístky jakékoliv propagace. (Moc se mi třeba líbí řada jednotných skříněk pod lipami na náměstí v Novém Strašecí). Nešlo by nějak využít alespoň parčíku na náměstí, když už to "není místo určené ke hrám dětí"?
- V příkopech, v zákoutích i na polích jsou hromady odpadků z domácností i dílen. Jak je to možné, když jsou všude kontejnery, popelnice a ještě máme skládku? Je to pohodlnost a čuňačina, nebo potřebujeme přistavovat kontejnery na velkoobjemový odpad blíže k domácnostem. A víte, že máme i multikáru, kterou si lze levně objednat?
- I přes různé úpravy značení se v době konání burzy překupníků starožitností nedá v klidu odjet směrem na Prahu. Zdánlivě hlídkující policisté jsou zjevně bezradní. Co s tím?
- Jsme městem, kde jsou časté různé kulturní a společenské akce, ale pořád mi tu trochu něco schází. Co takhle kino, literární kavárnička nebo čajovna s programem, výstavy různé tvorby? Byl by zájem? Vyplatí se to?
- Nemohli by lidé ze "zadňáku" chodit na autobus, do lékárny nebo do krámků po chodníku? Asi je to příliš drahé?

……a to je jen tak pro začátek a nakonec. Máte také nějaký problém?

Jiří Blesk

*

POSTŘEHY Z TERÉNU

Toto je rozhovor dvou hochů zhruba ve věku druhého stupně základní školy, který jsem náhodně zachytila na vyhlídce na Starém Hradě, u zastavení Stezky historií Buštěhradu:

"Ty vole, tady by měl bejt ňákej hrad!"
"A kde jako, vždyť tu žádnej neni."
"No, nevim, asi tam, jak jsme šli kolem tý brány."
"Seš blbej, já tu žádnej hrad nevidim."
"Ale tady píšou, že tu byl."
"A kde teda je, ty vole, když seš tak chytrej? Já tu žádnej nevidim."
"Nevim!! Tak se poser, že to nevim!"

Je potěšující, že naše buštěhradská historie, podaná populární formou Stezky, oslovuje naši nejmladší generaci, nastoluje v jejich myslích mnohé užitečné otázky a nutí je se zamýšlet se nad paradoxy života.

Daniela Javorčeková

T.J. SOKOL BUŠTĚHRAD

OMLUVA

Sokol Buštěhrad kromě sportovních aktivit zajišťuje pro obyvatele Buštěhradu i další akce, jako např. prodej levných bot, textilu. Bohužel v září tyto oblíbené akce musely být z technických důvodů a z důvodu náhlého onemocnění prodejce zrušeny.

Zástupci Sokola se touto cestou omlouvají všem obyvatelům Buštěhradu za zrušení těchto akcí. Podobné prodejní akce budou ale probíhat i nadále. Bližší informace vždy naleznete na adrese http://sokol.bustehrad.sweb.cz, vyvěšením na budově sokolovny nebo formou hlášení místního rozhlasu.

ŠIBŘINKY 2005

Sokol Buštěhrad dále informuje všechny obyvatele města, že i v příštím roce, 12.3.2005 od 20:00 hodin se budou konat sokolské šibřinky. Příští šibřinky budou v rázu „Ze světa filmů“. Pořadatelé se již nyní velice těší na velkou účast všech masek.

ODDÍL ODBÍJENÉ

Oddíl odbíjené se za uplynulé období účastnil pěti kvalifikačních turnajů Mistrovství ČR Superveteránů.

1. turnaj - Ruzyně 2. místo - M. Salač byl vyhodnocen nejlepším smečařem turnaje
2. turnaj - Tanvald 8. místo
3. turnaj - Hr.Králové 8. místo
4. turnaj - Čelákovice 2. místo
5. turnaj - Čestice 5. místo

Po těchto pěti turnajích jsme se umístili celkově na 1.-3. místě se stejným počtem bodů, a tím jsme se kvalifikovali do finále v Liberci, kam postoupilo prvních 9 mužstev z republiky (celkový počet 19).

V libereckém finále Mistrovství ČR Superveteránů se nám podařilo umístit na 6. místě, což považujeme za velký úspěch.

V okresním přeboru jsme se umístili opět na 1. místě.

V červnu jsme pořádali již 3. ročník memoriálu Čendy Buka, kde jsme za přítomnosti paní starostky ing. J. Leflerové slavnostně zahájili provoz nového hřiště. Toto hřiště bylo vybudováno za finanční pomoci MěÚ Buštěhrad a bude využíváno nejen oddílem odbíjené, ale i jinými organizacemi, hlavně dětmi. Za finanční přispění MěÚ Buštěhrad patří náš dík.

V září jsme pořádali tradiční, již 48. ročník posvícenských deblů, kterého se účastnilo osm dvojic.

1. místo F. Hykš-J. Nejedlý
2. místo T. Frank-P.Voříšek
3. místo V. Dvořák-M. Fleibergová
4. místo V. Stehlík-M. Šumný

Během prázdnin jsme se zúčastnili dalších osmi turnajů, kde jsme se vždy umístili na předních místech

Milan Šumný

ŠACHOVÝ ODDÍL SOKOL BUŠTĚHRAD

HISTORICKÝ ÚSPĚCH : MICHAL SCHMALZ NA MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY!

Zprávy ze šachového oddílu nelze začít jinak než historickou účastí Michala Schmalze na Mistrovství ČR v rapid šachu mládeže.

Rapid šach je zrychlená forma šachu, při níž na rozdíl od "normálních" soutěžních zápasů má každý hráč na celou partii omezený čas (zpravidla 20-30 minut) a nezapisují se provedené tahy. Tato forma šachů se v posledních letech značně rozšířila, protože celý turnaj lze sehrát i za jediný den. V rapid šachu jsou pořádány přebory jednotlivců i družstev a též Mistrovství České republiky mládeže v jednotlivých věkových kategoriích.

Letošní Mistrovství ČR mládeže se konalo 25.-26. září ve Frýdku-Místku a zúčastnit se ho mohli jen nejlepší hráči a hráčky ze 14 krajských přeborů. V minulém čísle Buštěhradského zpravodaje jsme zaznamenali Michalo-vo výborné 4. místo v jarním přeboru Středočeského kraje s tím, že postup mu těsně unikl. Po odhlášení jednoho z medailistů nakonec i 4.místo znamenalo postup, takže Michal Schmalz se stal historicky prvním hráčem našeho oddílu na Mistrovství ČR!

Do Frýdku-Místku odjížděl Michal s tím, že už účast je skvělým úspěchem a jakékoli získané body budou něčím navíc. V jeho kategorii H14 (ročníky narození 1990 a ´91) se totiž sešla skutečně republiková špička a mezi 30 účastníky patřil podle výše osobního koeficientu mezi pět nejslabších a byl nasazen jako číslo 28. Michal se však papírově mnohem silnějších soupeřů nezalekl, nerozhodila ho ani smolná prohra na čas ve vy-hrané první partii, postupně přidával bodíky za výhry (celkem 3) a půlky za remízy (také 3), a tak po celkových devíti kolech nasbíral celkem 4,5 bodu, což v konečném pořadí znamenalo neuvěřitelné 17. místo! Proti svému nasazení tak udělal největší skok vpřed v celém turnaji. Poděkování za velmi dobrou psychologickou podporu patří Michalovým rodičům, kteří ho na turnaj doprovodili.

PŘEBOR ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ V RAPID ŠACHU MLÁDEŽE

se hrál 11. září opět v Táboře. Účast hráčů sokolských oddílů byla letos méně početná, ale zato silných hráčů přibylo. Nejúspěšnějším z naší výpravy se stal Jan Šáfr, který po stříbrné medaili z minulého roku v kategorii H12 získal bronzovou v kategorii H14. Skvělým finišem získal 6 bodů z devíti partií, což bylo stejně jako první i druhý v pořadí, ale pomocné hodnocení ho posunulo "až" na třetí

místo. Začátek sezóny poznamenal nevyrovnané výkony ostatních: v kategorii H14 získal Jan Buk 3,5 bodu a Kamil Bělský 3 body; v kategorii H12 stačilo Martinu Havelkovi 3,5 bodu na 7. místo.

PRVOLIGOVÝ ZÁPAS S BOHEMIANS NA BUŠTĚHRADĚ!

První liga družstev mladšího dorostu (článek o vítězství družstva žáků v krajském přeboru a postupu do 1. ligy přinesl minulý Buštěhradský zpravodaj) je již rozlosována. Byli jsme zařazeni mezi 12 družstev skupiny Sever (od Liberce po Chodov) a celkových 11 utkání sehrajeme v termínech 9.-10. října (3 zápasy), 13. listopadu (2), 29.-30. ledna (3) a 23.-24. dubna (3). Na první kolo v Novém Městě pod Smrkem se sjedou všechny týmy a naši hráči se zde postupně utkají s družstvy Desko Liberec B, DDM Karlovy Vary a Spartak Chodov.

Jedním z pořadatelů druhého kola bude i náš oddíl, takže si dovolujeme pozvat všechny sportovní příznivce na první ligu do Sokolovny!

Dne 13. listopadu 2004 se odehrají tyto zápasy:

9:00

Bohemians Praha - Sokol Buštěhrad
Easy English Kralupy - ŠK Kladno

14:30

Sokol Buštěhrad - Easy English Kralupy
ŠK Kladno - Bohemians Praha

Ve zbývajících kolech se utkáme s dalšími družstvy: ŠK Kladno, Lokomotiva Most A a B, Bonex Teplice, Spartak Ústí nad Labem a Desko Liberec C.

Naše družstvo tvoří hráči, kteří 1. ligu vybojovali (Jan Šáfr, Michal Schmalz, Jan Buk, Kamil Bělský, Martin Havelka) a jako host povinná dívka (v oddíle opět žádnou nemáme) Anna Rosenbaumová ze Zdic. V současné době další hráče nemáme a protože první liga se hraje v šesti, musíme doufat ve 100% účast výše uvedených. Soupisku lze ještě do konce listopadu doplnit, takže vyzýváme všechny mladé zájemce a zvláště zájemkyně o šachy, aby se k úspěšnému týmu přidali.

Bohužel, podle již zveřejněných soupisek patříme mezi papírově nejslabší týmy a vzhledem k tomu, že pouze prvních osm si určitě zachová prvoligovou příslušnost i v příštím roce, čeká nás od počátku velmi pravděpodobně boj o udržení. Držte nám palce!

ROZLOSOVÁNY SOUTĚŽE DRUŽSTEV DOSPĚLÝCH

Přestože jsme v minulém čísle uvedli, že naše áčko skončilo v regionální soutěži třetí a nepostoupilo, potvrdilo se, že nikdo nemá nikdy nic míti za definitivní. Poté, co se některá družstva odhlásila, budeme hrát v tomto roce regionální přebor! Soutěž osmičlenných týmů začínáme 17. října domácím zápasem s družstvem Libčice a tra-dičně nás čeká boj o udržení - výhodou proti dorostenecké lize je sestup pouze jednoho nebo dvou družstev.

Další podzimní zápasy:

7.11.	ŠK Kladno D	Sokol Buštěhrad A
21.11.	Sokol Buštěhrad A	Easy English Kralupy C
5.12.	ŠK Stochov	Sokol Buštěhrad A
19.12.	Sokol Buštěhrad A	SK DDM Slaný

Opět se podařilo sestavit i béčko, které bude hrát regionální soutěž pětičlenných týmů. Výhodou této soutěže je, že soupiska se může průběžně doplňovat, takže případní zájemci si mohou ještě letos zahrát.

Podzimní program béčka je následující:

31.10.	Sokol Buštěhrad B	ŠK Rakovník C
14.11.	Sokol Buštěhrad B	Velvary
28.11.	CAISSA Úholičky D	Sokol Buštěhrad B
12.12.	Sokol Buštěhrad B	ŠK Kladno E

Výsledky z obou soutěží přinese příští číslo.

CO NÁS JEŠTĚ ČEKÁ : MISTROVSTVÍ ČECH MLÁDEŽE

Jak jsme též uvedli v minulém čísle, výbornými výsledky v krajském přeboru si Honza Šáfr (3. místo) i Michal Schmalz (4. místo) vybojovali postup na Mistrovství Čech mládeže (polofinále Mistrovství ČR). To se bude hrát poslední říjnový týden v Žihli (pro mnoho Buštěhradských na známém místě: "Na Poustkách") a oba chlapci se pilně připravují. Turnaje se v každé kategorii zúčastní asi 50 nejlepších hráčů z devíti českých krajů. Konkurence bude tedy značná a neklademe si žádné výkonnostní cíle. Na Mistrovství ČR postoupí v každé kategorii prvních osm, což je asi pro naše hráče nedosažitelné, ale "nikdo nemá nikdy nic..."

A důležité na závěr

Scházíme se každé úterý od 17:30 (do 19:00-20:00) v Sokolovně.
Rádi v této době přivítáme všechny zájemce o šachovou hru.
Kontakt na šachový oddíl: Pavel Buk, 777 084 516, bukovi@iol.cz
Výsledky mládežnických soutěží lze nalézt na internetu na stránkách Komise mládeže Středočeského šachového svazu: www.volny.cz/kmscss.
Výsledky soutěží družstev na stránkách Šachového svazu ČR: www.chess.cz

Pavel Buk

TENIS NA BUŠTĚHRADĚ

V letošním roce uspořádal výbor Tenisového klubu Buštěhrad spolu se svými členy na závěr tenisové sezóny již tradiční čtyři tenisové turnaje. Lze bez nadsázky říci, že tato tenisová "klání" jsou svým charakterem zcela výjimečná a překročila již dávno hranice kladenského okresu a nezanedbatelným způsobem propagují nejen sportovní dění v Buštěhradě, ale i naše město.

Začátkem září proběhl 14. ročník turnaje neregist-rovaných hráčů, známého pod názvem "Mazal Open". Pro netenisty jen malé vysvětlení. Právě slovo "Mazal" vyjadřuje podstatu turnaje. Totiž, že se mohou zúčastnit právě všichni ti, kteří tenis mají rádi, ale nejsou svázáni výkonnostní úrovní registrovaných hráčů. I dvě věkové kategorie, ve kterých se hrálo, tedy do 55 let a nad 55 let, potvrzují možnost široké a ničím neomezené účasti. Z třiceti zúčastněných hráčů v mladší skupině zvítězil člen TK Buštěhrad Jiří Horník, skupinu starších vyhrál již několikanásobný vítěz Václav Časta z Kladna.

Na tento turnaj navázal již 5. ročník tzv. "Malý Mazal Open", určený pro neregistrované tenistky. Urputné boje proběhly v přátelské, neopakovatelné atmosféře. A i když první místo vybojovala hráčka Naďa Mejtová z Prahy, druhé a třetí místo si nenechaly vzít Zorka Kurajská a Renata Fedová z našeho klubu.

Nezapomnělo se ani na ty, kteří určitě jednou budou nástupci dnešních hráčů. Jde o turnaj pod názvem "Buštěhradský tenisák", který je určen pro hráče ve stáří do 12 let. Ve skupině do 7 let získal první místo Toník Vondráček, druhé místo Adam Klas a třetí David Pánek. Ve starší kategorii zvítězil David Mrázek a druhé místo patří Pepíkovi Kurajskému.

Definitivní a oficiální závěr tenisové sezóny patří turnaji, který je určen pro všechny členy TK Buštěhrad, pod názvem "Buřťák", tedy turnaj, jehož sám název napovídá, že hlavní cenou je věnec "vuřtů". Nicméně i když by se zdálo, že jde jen o závěrečnou tenisovou a společenskou akci, opak je pravdou. Všichni zúčastnění bojovali ze všech sil o získání putovního poháru s výše uvedeným názvem. V turnaji zvítězila dvojice Antonín Bolardt-Renata Fedová.

Co dodat na závěr. Patří se poděkovat všem hráčkám a hráčům TK Buštěhrad i hostům, kteří se turnajů zúčastnili a dali tak najevo, jak upřímně to s tenisem v Buštěhradě myslí. A ti, kteří se nezúčastnili, určitě pro příští ročník turnajů svůj přístup přehodnotí a minimálně svojí účastí přispějí k jejich úspěšnému průběhu. Výbor TK by také chtěl touto cestou poděkovat všem sponzorům, kteří pro uvedené turnaje poskytli velmi hodnotné ceny, jež doplnily stříbřitě se lesknoucí poháry vítězů. Jmenovitě slečně Šárce Konvalinkové z firmy Philips, divize GSM, paní Zorce Kurajské a panu Františku Růžičkovi, členům TK. Poděkování patří i všem těm členům TK Buštěhrad, kteří pomohli s organizací, ale i vlastním průběhem uvedených turnajů.

Věříme, že příští tenisová sezóna bude již zahájena v novém tenisovém areálu, který se právě začal z rozhodnutí MěÚ Buštěhrad stavět. Výbor tenisového klubu by chtěl využít této příležitosti a ocenit rozhodnutí MěÚ Buštěhrad zařadit tuto stavbu mezi své investice. Chceme ujistit MěÚ Buštěhrad, že jsme připraveni pomoci ve všech otázkách týkajících se uvedené stavby s cílem vytvoření dobrého zázemí pro reprezentaci sportu v našem městě.

Za tenisový klub Buštěhrad

RNDr. Miroslav Oplt, CSc., předseda

BUŠTĚHRADSKÝ FOTBAL

AKTUALITY Z FOTBALOVÉHO DĚNÍ V S.K. BUŠTĚHRAD

Dne 14. 6. 2004 odstoupil Radek Hlavsa z funkce předsedy S.K. Buštěhrad.

Na mimořádné valné hromadě dne 10. 7. 2004 byl zvolen nový předseda S.K. Buštěhrad. Stal se jím po téměř jednomyslném hlasování Josef Kurajský, na jehož dosavadní funkci člena revizní komise byla zvolena Markéta Jindrová.

Ještě několik slov k výsledkům uplynulé sezóny:

V posledním kole se A tým S.K. Buštěhradu chytil stébla a udržel se ve III. třídě. Domácí odmítli přesvědčivým výsledkem 6:2 sestupovou příčku a čer-ného Petra nechali Slovanu Kladno B. Celkově mužstvo skončilo na 10. místě ze 14 zúčastněných mužstev s 31 body při 9 výhrách, 14 remízách a 13 prohrách se skóre 57:52. Z ostatních mužstev se buštěhradský B-tým umístil na 9. místě z 10 zúčastněných mužstev s 13 body při čtyřech výhrách, 1 remíze a 13 prohrách se skóre 32:67, nejlépe se v tabulce umístili starší žáci, kteří skončili na 6. místě z 12 zúčastněných mužstev s 36 bo-dy při 12 výhrách a 10 prohrách se skóre 64:47, naše nejmenší fotbalové naděje zatím skončily v tabulce poslední s 18 prohrami při skóre 4:232, ale kdo sleduje jejich tréninky a hru, tak jistě vidí, že se již blýská na lepší časy.

V poháru ČMFS byl Buštěhrad vyřazen po výsledku 2:6 postupujícím Stochovem.

Starší žáci se stali vítězi fotbalového turnaje v Hostouni. Fotografie jsou k dispozici na internetových stránkách města Buštěhradu.

Novým správcem sportovního areálu S.K. Buštěhrad se od 1. 7. 2004 stal pan Pavel Pleskot. Jeho práce si již, kromě jiného díky natřenému zábradlí a pravidelné údržbě fotbalového hřiště, mnozí jistě všimli.

V červenci rezignoval na svoji funkci trenér A-týmu pan Tichý. Jeho odchod bohužel poté následovalo i několik hráčů A-týmu. Výbor nyní hledá nového trenéra.

Od nové sezóny 2004/2005 se v buštěhradských fotbalových dresech představila dvě nová družstva S.K.

Buštěhrad. Pro nadměrný počet těch nejmladších se přípravka rozdělila na mladší a starší. V průběhu sezóny však zájem nejmladších opadl, takže mladší přípravka ze soutěže odstoupila a nejmenší věrní fotbalisté trénují a hrají opět za starší přípravku. Starší žáci se rozloučili se svými odrostlejšími spoluhráči, kteří nastoupili v nově založeném družstvu dorostu.

Rozpisy zápasů a tréninků najdete na internetových stránkách města Buštěhradu http://www.mestobustehrad.cz nebo na http://www.sweb.cz/s.k.bustehrad/sk.html.

Dne 25. 9. 2004 proběhla oslava 85. výročí založení S.K. Buštěhrad. Její součástí byly dva přátelské zápasy, soutěž fotbalových dovedností, účast rádia Relax, prodej upomínkových předmětů, rozšířené občerstvení v bufetu a taneční zábava za hudebního doprovodu skupiny Kudrnáči, která se operativně vzhledem k nepřízni počasí přesunula do sokolovny. Za tuto rychlou pomoc bychom rádi poděkovali zejména panu Františku Rákovi. V dopolední sportovní části se nejdříve odehrálo utkání žáků S.K. Buštěhrad a SK Kladno, které naši žáci vyhráli 8:0. Poté proběhla soutěž žáků ve fotbalových dovednostech. V jednotlivých disciplínách zvítězili: ve slalomu s míčem David Černohorský, v "žebráčcích" Pavel Falc a ve sprintu Josef Kurajský. Odpolední části se zúčastnilo rádio Relax, jehož mužstvo nastoupilo proti "staré gardě" S.K. Buštěhrad. O poločase tohoto utkání výbor S.K. Buštěhrad poděkoval dlouholetým členům výboru, pánům Karlu Eberlemu, Janu Fenclovi, Karlu Hlinkovi, Jaroslavu Kallovi, Václavu Kettnerovi, Ivanu Krejzovi a Milanu Mrázkovi, za jejich práci pro buštěhradský fotbal a předal jim upomínkové dárky. Utkání nakonec vyhrálo rádio Relax 5:3. Výsledek obou utkání však tentokrát na rozdíl od mistrovských zápasů nebyl tak důležitý, protože zábavu i sportovní zážitek z mnoha gólů v obou zápasech si diváci nakonec užili. Občerstvení v bufetu zajišťoval pan Kuna, který k této příležitosti kromě běžného sortimentu občerstvení připravil i výborné marinované steaky a gulášek. Po ukončení sportovní části pokračovala oslava až do pozdních večerních hodin taneční zábavou v sokolovně za doprovodu skupiny Kudrnáči.

Na závěr bychom ještě rádi požádali o dodržování zákazu vstupu psů do celého sportovního areálu S.K. Buštěhrad.

Těšíme se s vámi na viděnou při nejbližších mistrovských zápasech všech našich mužstev.

Za výbor S.K. Buštěhrad Josef Kurajský

Městský úřad v Buštěhradě ve spolupráci s TJ Sokol Buštěhrad

pořádá písničkový večer

ZASTÁVKA V ČASE

naše pozvání přijala slavná skupina

NEZMAŘI

Koncert se koná pod patronací folkové skupiny

KNEZAPLACENÍ
A JEJICH HOSTŮ

KDY: ve čtvrtek 18. listopadu 2004 v 19:00 hodin
KDE: SOKOLOVNA BUŠTĚHRAD (VEDLE ZÁKLADNÍ ŠKOLY)
VSTUPNÉ: JEDNOTNÉ 60,- KČ

!!! Srdečně zveme občany všech generací !!!

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ

O STARÝCH DOMECH A JEJICH OPRAVÁCH
KAPITOLA 6

Podlahy

Přízemní místnosti bývají často vlhké. Ve většině případů jsou tím vinny novodobé zásahy - betonové podlahy, linolea a cementové omítky. Zjistíme-li zde tyto úpravy, domu velmi pomůže jejich odstranění (na rozdíl od starých materiálů jsou neprodyšné a zemní vlhkost pod nimi se pak natahuje do stěn). Dále pak máme tyto možnosti řešení: v domě jinak poměrně suchém, relativně málo zahloubeném, často stačí na rostlý terén nasypat vrstvu štěrku a na ni položit podlahové trámy (tzv. polštáře), samozřejmě ošetřené prostředkem proti dřevokazným organismům, přičemž je nepodkládáme lepenkou ani ničím podobným. To je řešení jednoduché a relativně levné. Je-li riziko pronikání vlhkosti velké, musíme ovšem provést složitější souvrství podlahy včetně izolace proti vlhkosti (štěrk, beton, asfaltové pásy a finální podlaha), pod které však vytvoříme po vnitřním obvodu stěn větrací kanály (mají vždy dva konce - nasávání a výdech vzduchu), abychom nedosáhli stejného účinku, kvůli kterému jsme odstraňovali původní beton. Kompromisní možností je původní beton ponechat a vykopat ho pouze po obvodu, kam zapustíme větrací kanály. Větrací kanály jsou velmi starou a účinnou metodou odstraňování vlhkosti zdiva (navíc poměrně levnou), na kterou se dnes neprávem pozapomnělo; budu se jim podrobněji věnovat v příští kapitole.

Kombinace staré slinuté dlažby (dolní polovina) a nové keramické (horní polovina). Foto autorka.

Stará (vpravo) a nová (vlevo) cihelná dlažba. Foto autorka

Podlahy jsou velmi významným prvkem interiéru. Mohou to být jednak dlažby (cihelné, keramické, cementové, kamenné) nebo podlahy dřevěné (fošny, parkety nebo vlýsky, v průjezdech či stájích i dřevěné špalíky). Pro všechny platí, dovoluje-li to jejich stav, je nejlépe nechat je na místě. Chceme-li je rozebrat (např. kvůli novému zaizolování podlahy), můžeme je pak snadno vrátit na místo nebo je použít v jiné místnosti. Rozhodně je škoda je vyhodit.

Starou prkennou podlahu je nejlepší pouze zbrousit (někdy dokonce stačí vydrhnout kartáčem) a poté napustit např. fermeží, olejem (např. Bona - Carl´s oil) či voskem. Podlaha tak získá hedvábný povrch a krásný zemitý odstín, kterého u nového dřeva dosahujeme jen obtížně; nevadí ani mírné poškození červotočem. Příliš poškozené části lze vysadit a opravit nejlépe opět starými prkny (nová nutno "postaršit", aby barvou a strukturou zapadla do celku - možno přejet drátěným kartáčem, aby vynikla léta, světlou barvu čerstvého dřeva lze srazit moři- dlem či lazurou). Totéž platí pro stará dřevěná schodiště - vůbec nevadí, jsou-li stupně prošlapané či madla malebně ohlazená - jsme přeci ve starém domě, kde před námi žily generace lidí a zanechaly zde své stopy. Pokud možno se vyhýbáme lesklým lakům - výsledek evokující lyžařskou chatu jsem již zmiňovala v minulém článku. U nových prkenných podlah se snažíme sehnat co nejširší prkna.

Dalším materiálem jsou dlažby. Velmi často se v buštěhradských domech vyskytuje slinutá keramická dlažba z poloviny 19. až začátku 20. století - jsou to hladké dlaždice rozměru zhruba 150/150 mm, které se dávaly do chodeb, předsíní a kuchyní - od

jednobarevných okrových s jednoduchou bordurou až po šachovnice, ornamenty a rostlinné motivy (nejhonosnější zástupce těchto dlažeb můžeme vidět v pražských činžovních domech z přelomu století - tehdejší továrny nabízely desítky vzorů a barev). Lidé často tyto dlaždice zcela zbytečně a k vlastní škodě vyhazují - jsou nesmírně tvrdé a kvalitní a většinou je stačí pouze vyčistit a nahradit prasklé kusy. Obnovená podlaha vypadá velmi noblesně. Další dlažba, které se lidé zbytečně zbavují, jsou cementové dlaždice tvořící šachovnici (zhruba 200/200 mm) - nejčastěji vínovo-krémové/šedé či černo-šedé. I tato dlažba po rekonstrukci vypadá výborně. Oba druhy dlaždic jsou navíc dosti silné a tedy odolné, což nelze říci o všech nových keramických dlažebních materiálech. Jistě, jsou staré a mají patinu - to je však ve starém domě zcela na místě. Některé nové keramické dlažby tuto patinu napodobují (jakoby odřený povrch a okousané hrany nebo dlaždice tvářící se jako cihelné), nikdy se však nevyrovnají originálu.

Snad nejčastější historickou dlažbou je právě dlažba cihelná. Jde o 30-60 mm silné cihelné dlaž-dice - nazývané také topinky, půdovky aj. - různých formátů (především 200/200, 150/300, 300/300, ale i šestiúhelník, na hradech a zámcích i s vytlačenými ornamenty). Používají se v téměř nezměněné formě od středověku až do současnosti, a to nikoliv pouze na půdách a ve sklepích (někdy nahrazeny obyčejnými cihlami). Jsou krásné a mají dobré vlastnosti, především jsou prodyšné, což se nám - při neustálém boji s vnitřní vlhkostí - velmi hodí. Použít můžeme jak staré dlaždice (možno sehnat ve sta-vebním antik-bazaru nebo z bouračky), tak nové (ruční cihelná dlažba Nebužely), lze je i kombinovat. Bývají nestejnoměrně barevné, což vytváří pěkný efekt, zvláště když se dlažba ve finále napustí podlahovým olejem (Bona, fermež s terpentýnem) nebo hydrovoskem. Takto ošetřenou podlahu můžeme pak normálně vytírat. Můžeme pod ni dokonce instalovat podlahové vytápění, protože cihelná hmota je schopná akumulovat teplo.

Máme-li v domě dokonce dlažbu kamennou, patříme ke šťastlivcům, protože tento materiál je v současnosti velmi drahý. Bývají to dlaždice či plotny z pískovce nebo jiného tvrdšího kamene, nelze bohužel použít naši měkkou buštěhradskou opuku - podlaha by nebyla trvanlivá.

Nutno dodat, že všechny tyto dlažby se nepokládají do cementu či lepidla, ale do kladečské malty tloušťky alespoň 15-20 mm. Cihelné a kamenné dlaždice ve sklepích a přízemních místnostech lze klást dokonce pouze do písku.

Z nových materiálů se dají použít některé keramické dlažby (především pro kuchyně, koupelny a WC); ty běžně nabízené obvykle nevypadají nejlépe. Ve specializovanějších prodejnách lze však sehnat dlažby evokující vzory 19. století nebo jednobarevné dlaždice, z nichž lze vyskládat šachovnici; bohužel, čím tmavší odstín, tím hůře se shání a je dražší. Problémem je i jejich formát - v současnosti oblíbený 300/300 nevypadá tak dobře, jako původních 200/200. Vyhnout bychom se měli linoleu a jiným povlakovým podlahovým krytinám (koberce ode zdi ke zdi) a vůbec všem materiálům soudobého designu.

Na závěr zajímavá zkušenost z předloňských povodní v Českém Krumlově: Dům v Radniční ul. čp. 29 byl před pár lety velmi citlivě opraven - ponechány byly mimo jiné cihelné a kamenné dlažby uložené pouze do písku a čistě vápenné, prodyšné původní omítky. Dům byl při povodni - stejně jako okolní domy - zatopen do výšky 1,5 metru, sklepy byly zcela pod vodou. Voda však odtekla, vsákla se a nezpůsobila prakticky žádné škody - vše poměrně rychle vyschlo a na stěnách i podlaze nevznikly ani mapy. V okolních objektech, kde již byly novodobé izolační materiály, asfaltové pásy, beton, cementové a sa-

Cihelná dlažba; lze ji použít i na vydláždění schodů. Foto autorka

nační omítky, obkladačky, byly škody obrovské - vše se muselo vybourat, omítky osekat a objekty vysychaly ještě dlouho poté, co se v prvním objektu dávno opět prodávalo. Naši předkové nebyli hloupí, tehdejším stavebním technologiím občasná povodeň zas až tak nevadila.

Ing. arch. Daniela Javorčeková

NENÁPADNÉ SKVOSTY BUŠTĚHRADU

V tomto seriálu budeme otiskovat fotografie krásných starých buštěhradských domů, které si ještě zachovaly určitou historickou autenticitu. Budou to často domy na pohled obyčejné, někdy ne zrovna v dobrém stavu. Nehleďme však příliš na jejich odřený kabát - jsou pozůstatkem starého Buštěhradu a posledními nositeli starobylé malebnosti města. Tyto domy dnes rychle mizí, často si jejich zbourání či nepěkné přestavby všimneme, až když už je pozdě. Zkusme si je lépe prohlédnout, přemýšlet, proč jsou hezké a čím se liší od nových domů. Budeme-li si jich více všímat a chránit je, chráníme zároveň "genia loci" (ducha místa) a paměť Buštěhradu. Vlastníme takový dům a chystáme se ho opravovat? Zvažme, zda citlivou rekonstrukcí nezískáme více než radikální přestavbou.

Bývalý hostinec č. p. 110 "U Opltů" byl postaven v roce 1891 jako přízemní a později zvýšen o patro. Je to jeden z charakteristických buštěhradských domů, význačný svou historií i polohou v ohbí cesty na hrázi rybníka - jeho výrazná silueta je viditelná z mnoha stran. Bohužel ji trochu poškodilo novodobé zvýšení úrovně silnice, utilitární kovové zábradlí na hraně chodníku i sloup elektrického vedení. Škoda, že na černobílém snímku není vidět překrásná barevnost domu - zemité cihlové a okrové tóny se navzájem mísí, přirozená patina fasády by zasloužila citlivou konzervaci, stejně jako původní okna, dveře a další prvky, přestože jsou "jen" z období první republiky. U domu je též velmi milá starosvětská zahrádka, členěná zdmi a plaňkovými plotky. Na majiteli - až se rozhodne k opravě domu - leží velká zodpovědnost: zachovat malebnost tohoto domu, nesetřít jeho osobitost bezduchou moderní úpravou.

Dům čp. 110 v ulici Revoluční - bývalý hostinec "U Opltů". Dům byl postaven v roce 1891 jako přízemní, později zvýšen o patro. Foto autorka

Dům čp. 40 v ulici Sladkovského. Foto autorka

Dům č. p. 40 ve Sladkovského ulici je napohled obyčejný. Jeho hodnota spočívá v zachovalosti jeho historické podoby - stará tašková střecha, okna i fasáda jemného odstínu dává tušit, jak útulné byly kdysi buštěhradské uličky. V posledních letech poněkud sešel, doufejme tedy, že majitel nevidí místo domu pouze lukrativní parcelu s objektem ke zbourání.

Ing. arch. Daniela Javorčeková

RECEPTY OD SOUSEDEK

Špenátový zavináč Pepka námořníka

250g zmrazeného špenátu
100g šunkového salámu
100g polohrubé mouky
40g hrubé mouky
40g másla
3 vejce
sůl a česnek

náplň:
5 vajec
sůl a olej

Rozmrazený špenát ochutíme solí a utřeným česnekem. Přidáme polohrubou mouku, 3 žloutky a z bílků ušlehaný sníh a uděláme z toho těsto, které rozestřeme na plech vymazaný máslem a vysypaný hrubou moukou. Upečeme v mírně rozehřáté troubě a hotové vyklopíme a stočíme. Na oleji opečeme nakrájený salám, osolíme, zalijeme vejci a necháme srazit. Roládu naplníme touto směsí a opět stočíme. K teplé roládě můžeme připravit brambory nebo kaši, ale je výborná i studená.

Fešák podle Jitky Menclové

2 hrnky polohrubé mouky
1 hrnek cukru krupice
1 prášek do pečiva
1 lžíce obyčejného kakaa
1 hrnek mléka
1/2 hrnku oleje
2 vejce (jen žloutky a pak přidat sníh z bílků)

náplň: 1 tvaroh, 1 lžíce pudinkového prášku vanilkového, cukr dle chuti a trocha mléka na rozředění směsi (neměla by být příliš řídká!)

Uděláme těsto a nalijeme jej na vymazaný a hrubou moukou vysypaný plech a tvarohovou směsí tvoříme na povrchu ozdoby (mřížky, ornamenty, písmo...). Upečeme v předehřáté troubě.

Obojí je prostě skvělé.

Helena Trojánková

JEDEME NA VÝLET

JIHOZÁPADNÍ CESTA NÁVRATŮ

Už je trošku pošmourné počasí, tak si vyrazíme někam do teplých krajin. Pro jistotu si však vezmeme větrovky a svetry, nezapomeneme na foťák, a vpřed!

Z Buštíku vyjedeme na Kladno a přes nákladové nádraží (doleva z ulice Železničářů-Kladno Výhybka) frčíme silničkou V Kožovech směrem na Unhošť. Pozor, nejedeme na Unhošť podle značek už z Kročehlav, neboť za dálnicí není dokončená silnice!

Přes Braškov a Kyšice (v obci je velmi dobře vybavený obchod s rybářským náčiním, může se

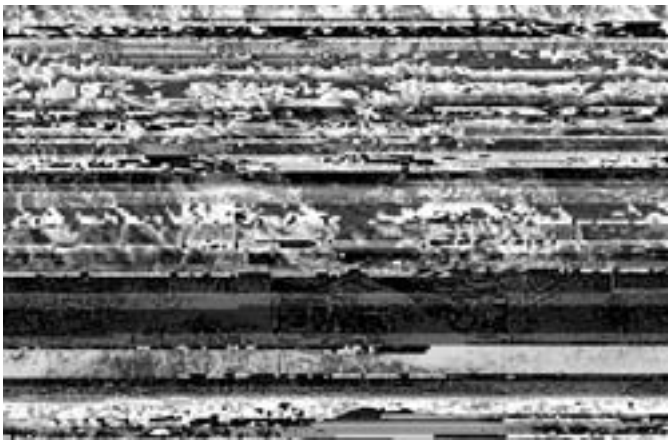

Jenčov. Interiér paláce. Foto: archiv redakce

hodit...) míjíme Unhošť západně a na křižovatce (pod Nouzovem) odbočíme vpravo po silnici č. 201 směrem na Horní Bezděkov, Bratronice a Běleč. Pokocháme se krásnými lesy, ale houbaření a hru na schovku si necháme až za chvíli. Zastavit auto můžeme po levé straně u samoty a pokračujeme odtud pěkně procházkou po tur. značce na zříceninu Jinčov - Jenčov (2 km?). Výhodnější je to dál po silnici a nechat auto vlevo u chat u závory. Odtud je to k romantickému ostrohu nepatrné rozlohy, avšak historického významu jen kousek podle malebných břehů

Pohled na Týřovické skály. Foto: archiv redakce

Jenčov. Pohled od jihu. Podle kresby F. K. Wolfa z r. 1803 vyryl r. 1804 W. Berger.

skalnatého potoka. Rodinka s miminem to zvládne v poho, neboť silnička od chat je velmi dobrá. Všechny informace se dočteme na tabuli pod hradem, kam je volný vstup a starají se o něj dobrovolníci. Kam však volný vstup není, to je záhadná cesta dál po proudu, kde je nějaká unikátní rezervace, normálním smrtelníkům nepřístupná..., což nechápu, ale respektuji... (což taky nechápu). Tak si to užijte a buďte hodní. A vraťte se...

Nasedáme a už svištíme dál, až nás silnička vytesaná do skal svede serpentinami dolů do sta-rodávného Zbečna k Berounce. Na koupání to není, ale jednu vodu si ujít nenecháme! Ve vsi odbočíme vpravo a chatovou oblastí se proti proudu potoka Klíčava dostaneme až pod hráz stejnojmenné přehrady. Strmá cesta nás dovede až k plotu na hrázi, odkud přehlédneme členité jezero (pitná voda pro Kladensko!) s ostrovem uprostřed. Jen tušit se dají rozvaliny hrádku Jivno nad kupeckou stezkou, která odpočívá někde na dně, stejně jako nezahlédneme jeleny a muflony v sousedící Lánské oboře, vyhrazené pouze pánům z Hradu. Škoda, ale je tu krásně. (Do Lán vyrazíme jindy, neboj te se!)

Vrátíme se zase dolů k řece

Údolí Berounky z paleontologické lokality Luh u Skryjí. Foto: archiv redakce

a silnicí vpravo míříme do Křivoklátu. Klikatí se to jen kousek. Kdo nebyl na slav-ném českém hradě, může to zkusit, ale lepší je si zjistit, kdy se zde konají nějaké pěkné akce, a přijet rovnou. My pokračujeme podle vody a serpentinami s výhledem na Týřovické skály (vlevo) přes Branov až do Týřovic. Jedeme nejoblíbenějšími místy rybářů Huga, Jiřího a Oty, stejně jako mnoha dalších (viz Buštěhradské muzeum Oty Pavla!), trampů, vodáků a chatařů (viz muzeum inzerované na cedulce u restaurace). A už sedíme v oblíbené hospodě U Rozvědčíka, kde se dá i skvěle najíst a napojit. Jistě jste si cestou všimli obrovských balvanů (vlevo na břehu řeky pod silnicí) myticky zvaných Ďáblův most. Vyškrabat se nahoru není těžké, ale špatně se tu parkuje.

Přejedeme týřovický most a u mapy se podí-váme, kde jsme. (Po břehu řeky a do dlouhého kopce bychom se dostali až na významnou zříceni-nu hradu Týřova, ale to bychom už byli zříceninami i my sami. Nechme si něco na příště.) V okolí se dloubali v zemi mnozí pátrači, neboť je to tu samá zkamenělina a jiné geologické úkazy. Tedy bylo... asi-kedysi... já si tuná kedysi mohol oči vyočiť, ale nezavadil jsem po hodině pátrání ani o trilobitíčka...

V obci Skryje můžeme nechat auto na velkém parkovišti, něco pojíst a navštívit Památník Joachima Barranda nebo Muzeum našich babiček. Vedle expozice ze života venkova přelomu 19. a 20. století, tedy tady můžeme vidět i sbírky hornin, paleontologické nálezy, modely prvohorních živočichů a Barrandovy přístroje a osobní památky (zavolejte paní Zimové na tlf: 605 973 627). A pak se můžeme vydat třeba západně po tur. značce na konec obce a dále polem, lesem a skalnatou stezkou k jezírkům (1,5 km?).

K cíli nás ovšem dovede i cesta z druhé strany, která je podle mě kratšejší a hezčejší. K ní se dostaneme tak, že vyjedeme dál až na kopec, kde odbočíme doprava na Podmokly. Klikatice nad úžasnými roklemi nás svede na dno údolí, kde je parkoviště a mapa. Na ní si najdeme Skryjská jezírka a už mažeme přes louku a mostek k té nádheře (850 m?). Myslím, že se to dá i s terénnějším kočárkem. Tedy až na závěrečný skalní výšvih a dřevěný mostek, kde se mi to zdá obtížnější, zvláště s vozítkem na dvojčátka. Nezapomenutelné místo si vyfotíme i do paměti a určitě přijedeme zase někdy. Vše důležité si přečteme na tabuli, dáváme pozor na děti i dobrodruhy, aby nad vodo-pádem nepřibyly další křížky (v průlomu skal je až

Pohled na tajemná skryjská jezírka. Foto: archiv redakce

Hydrocephalus carens, největší český středokambrický trilobit ze Skryjí, měřící cca 13 cm. Foto převzato z knihy: Turek, V., Horný, R., Prokop, R., Ztracená moře uprostřed Evropy.

třímetrová hloubka a pod hladinou vodníci!), osaháme skály i teplotu vody, dojíme svačiny, odneseme minimálně své odpadky a vracíme se k autu.

Dále přes Zvíkovec a Slabce můžeme dojet do Rakovníka a na karlovarskou silnici, nebo vyjedeme zpět na kopec a vpravo (přes Bušehrad!, Broumy a Kublov) se dopravíme krásným lesnatým hřebenem do Berouna (tam mají také medvědy, rozhlednu a pěkné trhy na náměstí, ale tam taky až jindy). A odtud už snad domů trefíte, co? A kdyby ne, tak napište do Buštěhradského zpravodaje, jak se tam máte. Šťastnou cestu!

Jiří Blesk

POLICIE ČR INFORMUJE

Přehled evidovaných trestných činů a přestupků spáchaných v obci Buštěhrad v roce 2004

srpen 2004

4. 8. 2004 - trestný čin novostavby za hřbitovem - vloupání do stavební buňky - neznámý pachatel
6. 8. 2004 - přestupek ul. Břízová - poškození drátěného oplocení - neznámý pachatel
7. 8. 2004 - trestný čin ul. Revoluční - odcizení mobilního telefonu z bytu - neznámý pachatel
9. 8. 2004 - trestný čin ul. U Studánky - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
13. 8. 2004 - přestupek ul. Tyršova - napadení mezi psy - zjištěn pachatel
15. 8. 2004 - trestný čin ul. Pražská - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
18. 8. 2004 - přestupek ul. Lidická - občanské soužití - zjištěn pachatel
20. 8. 2004 - přestupek ul. U Dálnice - odcizení okapového svodu - neznámý pachatel
25. 8. 2004 - trestný čin ul. Hřebečská - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
26. 8. 2004 - trestný čin ul. Hornická - odcizení věcí z rodinného domu - zjištěn pachatel

září 2004

2. 9. 2004 - trestný čin ul. Sokolská - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
6. 9. 2004 - trestný čin ul. Sokolská - odcizení nářadí z RD - neznámý pachatel
8. 9. 2004 - přestupek ul. U Dálnice - odcizení okapového svodu - neznámý pachatel
8. 9. 2004 - přestupek ul. U Dálnice - odcizení okapového svodu - neznámý pachatel
13. 9. 2004 - trestný čin ul. Náměstí - odcizení finanční hotovosti z RD - neznámý pachatel
13. 9. 2004 - trestný čin ul. Lidická - vloupání do rodinného domu - zjištěn pachatel
15. 9. 2004 - trestný čin ul. Javorová - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
16. 9. 2004 - zadržena osoba podezřelá z majetkové trestné činnosti
19. 9. 2004 - trestný čin ul. U Rybníka - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
19. 9. 2004 - trestný čin ul. U Cihelny - odcizení finanční hotovosti z RD - neznámý pachatel
21. 9. 2004 - trestný čin ul. Kladenská - fyzické napadení - neznámý pachatel
21. 9. 2004 - trestný čin ul. Javorová - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
21. 9. 2004 - trestný čin novostavby za hřištěm - odcizení lešení - neznámý pachatel
25. 9. 2004 - trestný čin ul. Kladenská - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
27. 9. 2004 - trestný čin ul. Hřebečská - vloupání do vozidla - neznámý pachatel
28. 9. 2004 - přestupek ul. Bezručova - poškození zaparkovaného vozidla - neznámý pachatel
30. 9. 2004 - přestupek ul. Hřebečská - jízda vozidlem pod vlivem alkoholu - zjištěn pachatel

Stav ke dni 30. 9. 2004

por. Petr Kohout

BUŠTĚHRADSKÝ CHODEC

DRÁKULA

V nedávné době šla od ucha k uchu a od médií i k oku a uchu kauza o Mohelnickém zpravodaji. Ve zkratce šlo o to, že se neznámý autor obul dost neurvale do jisté nejmenované dámy, manželky a matky, za to, že při výkonu svého povolání v oblasti sociálního zaopatřování údajně zneužívala svého postavení či postavení někoho jiného, a tak. Pisatel zveřejnil detaily z jejího osobního života obhrouble až vulgárně, časopis to vydal a oheň je na střeše. Nejmenovaný soudní tribunál to zvážil a odsoudil zřizovatele (tedy Město Mohelnice) k veřejné omluvě a čtvrtmiliónové náplasti na vrub pošramocené pověsti oné dotyčné. Odpovědný šéfredaktor okomentoval článek tím, že drby v něm obsažené jsou prý pravdivé a autora neprozradí. Docela překvapivá svoboda stisku...

Buštěhradský zpravodaj má ve svém oficiálním statutu zásadu neuveřejňovat hanlivé a anonymní články. Proto je pod každým shlukem písmenek nebo obrázků někdo podepsán. Redakce si osvojila právo posoudit z tohoto hlediska celý jeho obsah. Definitivní nové číslo pak zkontroluje i zřizovatel, tedy Město Buštěhrad. Proto se k vám dostanou jen informace a články s autorizací. Na jednu stranu je to správné a na druhou to asi BZ ochuzuje o určitou diskutabilní atraktivitu, s jakou některé tiskoviny vítězí v distribučních hitparádách a mohou vycházet třeba i v neděli. Neschází nám to? Musíme se "zaručené zprávy" dozvídat před krámem, na hřišti nebo v hospodě? Není škoda, že spoustu témat je trochu tabuizováno nebo jsou informace jen kusé a ploché? Proč nenapíšete, co se říká o fotbale nebo o Vinohradu? Proč se našlapuje jen tiše kolem nedobrých sousedských vztahů, zlodějen, neplatičů obecních bytů a nebytových prostor, podivných podnikatelských záměrů a pomluv vůbec? Nejeden detail by zajímal jistě mnohé. Ale ticho po pěšině... Klasik praví: "N..n..nepotěšili jste mne..a..a..ani já vás n..n..nepotěším." Takže, a..a..ani já vám dnes nenapíšu nic, co by mohlo vzrušit veřejné mínění a vystavit mě riziku popotahování. Dnes je totiž na pořadu prachobyčejná legenda o buštěhradském hraběti, kterého nazývám Drákulou jen symbolicky. O šlechtici toho jména bylo sice natočeno mnoho filmů, spisovatel Bram Stoker vytvořil bestseller, který snad znají všichni, ale o tom, že je to skutečná historická postava mocného vladaře, už tuší jen někteří. A nebyl jen zlý a ošklivý! Ale už zpět z Transylvánských Alp k nám do ztemnělého Buštěhradu... Havrani si vykrákorali pohádku na dobrou noc a do buštěhradských ulic se rozlila půlnoční tuš.

Pár chlápků se potácí kolem starého rybníka a ruší klid za okny halasnými dohady. Na Babkách se muži zastaví v nutné chvilce, když tu se zasvištěním prolétne velký antracitový stín po hrázi! He! Vystřízlivění je dílem okamžiku. Přízrak opilce přikoval k zemi. Pomočená nohavice je jasným důkazem o zděšení, jež způsobil. Co to zase bylo?! Zrovna včera o tom šla řeč...

...Ale vždyť vy už víte?! Neříkejte, že se vám ho ještě nepodařilo zahlédnout?! Představa rakví s rumunskou hlínou je sice trochu mimo, ale archetyp splňuje výborně. Na první pohled je sympatický, ale něco je na něm zvláštního. Štíhlá postava asketického sportsmana zmátla už nejednu oběť, jež se dostala do tenat jeho poživačného světa. Milý a briskní diskutér oplývající nezměrným intelektuálním přetlakem drtí vzápětí sparing-partnera říznými soty neobalených pravd a přesně mířenými háky nastavených zrcadel, ač se v nich sám nevidí.. Necítí chlad ani hlad! Jen občas nepohrdne světskou krmí, když zrovna bělostnými hrdly panen společnost neoplývá. Ó, jak je galantní a nezištný! Ach, jak je jeduplný a neúprosný. Jako sám k sobě. Nechce a umí - chce a neumí. Všímá si, vyskytuje se, řítí se, je neuchopitelný a temný, necítí bolest... Ba ne, to jen má svůj práh někde v nelidské výši. Balancuje na ostří dobra a zla, jež nelze bez bolesti přejít na druhou stranu. Sní, touží a slábne. Ale jen do chvíle, kdy Pán vlků, nocí a větrů zbystří další oběť!

Co myslíte, bude ztracena nebo osvícena? Už víte, kdo to je? A všimli jste si páru těch malých, sotva postřehnutelných ranek na krku? Tak se mrkněte do zrcadla. Anebo ne. To nic není...

JB

NAPSALI O NÁS

(pin) [=Helena Pirnerová]: Historická stezka má 25 zastavení. V Buštěhradě je k vidění také domek i muzeum významného spisovatele Oty Pavla.
Mladá fronta Dnes, 11.8.2004, roč. 15, č. 186, příl. Střední Čechy Dnes, s. C/9. 1 foto (pohled na buštěhradskou školu přes rybník)

KUCHYŇKA, Zdeněk: Poznámka - Bez nadšení to nejde. [*O záchraně buštěhradského zámku*].
Mladá fronta Dnes, 1.10.2004, roč. 15, č. 229, příl. Střední Čechy Dnes - Kladensko, s. C/3.

(zk) [=Zdeněk Kuchyňka]: Architektka se snaží zachránit barokní zámek. [*Snaha ing. arch. Daniely Javorčekové o rekonstrukci buštěhradského zámku*].
Mladá fronta Dnes, 1.10.2004, roč. 15, č. 229, příl. Střední Čechy Dnes - Kladensko, s. C/3. 1 foto (D. Javorčeková)

BOŽOVSKÝ, Robert: Na opravu zámku potřebují 450 milionů.
Kladenský deník, 4.10.2004, roč. 9, č. 231, s. [13]. 1 foto (pohled na zámek z Revoluční ulice)

Připravila I. Kasalická, info bibliogr. odd. SVK Kladno

KVÍZ ZPRAVODAJE

Uhodnete, kde přesně v Buštěhradě jsme pořídili tento snímek?

Foto: D. Javorčeková

HLAVOLAM

Jeden mladý kovář se zamyslel nad přidělenou prací. Leží před ním pět kusů předěleného řetězu a on je má skovat do jediného řetězu, bez jiných článků. Kdyby např. rozsekl článek 3 (jedna operace) a připojil jej ke článku 4 (další operace), potom otevřel článek 6 a spojil ho s článkem 7, atd., bylo by operací celkově osm. Kovář však chtěl spojit řetěz jen šesti operacemi.
Jaksi počínal?
Řešení naleznete v příštím čísle BZ.

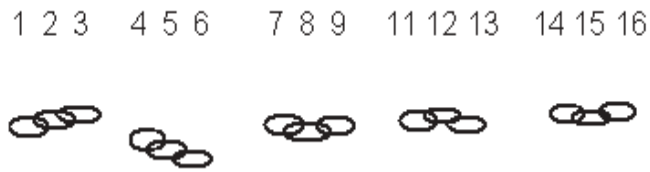

Převzato z časopisu Krásná paní, ročník 1., 21. 5. 2003.

INZERCE

Prodám pánský tmavý společenský oblek zn. Hugo Boss, vhodný na vyšší hubenější postavu - výška cca 180 cm, obvod pasu cca 80 cm, téměř nenošený. Cena 1.500,- Kč. Tel.: 605 120 362

REGIONÁLNÍ KANCELÁŘ

KLADENSKÁ 198, BUŠTĚHRAD, TEL. 312 250 559, 603 210 324

Nabízíme hodně služeb pod jednou střechou tak, abyste nemuseli hledat obchodní místa ve větších městech a několikrát je navštěvovat kvůli otvírací době.

Náš kolektiv je Vám k dispozici 7 dní v týdnu podle Vašich časových možností.

Máte možnost navštívit kancelář vždy v provozní době:

Po, Út 9 - 14 hod.

St 9 - 17 hod.

Čt, Pá 12 - 17 hod.

nebo si domluvit telefonicky schůzku s naším poradcem i u Vás doma.

CO VÁM MŮŽEME ZAJISTIT:

1. Pojišťovací produkty poj. Kooperativa a.s. a poj. Generali a.s., včetně pomoci s likvidací škod.
2. Stavební spoření ČMSS a.s., provedení veškerých změn ve Vašich smlouvách, uzavření nových i následných smluv, vyřízení žádostí o úvěr nebo meziúvěr, ověření podpisů.
3. Spořící programy pro děti, dospělé i důchodce s mož-ností využívání státních příspěvků a možností odpisů daní.
4. Úvěry na cokoli i pro podnikatele.
5. Nákup širokého zboží dle katalogu TRIANGL na splát-ky, který je využíván pro jeho dostupnost i důchodci s dopravou zdarma.

Našim klientům přistupujeme s individuelními nabídkami podle jejich potřeb a možností. Poradenství je bezplatné.

Vedoucí kanceláře: Helena Miklová

Městský úřad
Buštěhrad

Občanské sdružení
Buštěhrad sobě

ZVEME VÁS NA VERNISÁŽ VÝSTAVY

HISTORIE, SOUČASNOST A BUDOUCNOST BUŠTĚHRADSKÉHO ZÁMKU

25. listopadu, od 16:00 hodin,
Kulturní středisko, Kladenská 207, Buštěhrad

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj.33/76 OÚ Kladno.Vychází 6× ročně. Náklad 1000 ks. ZDARMA. Redakční rada: Veronika Kellerová (předsedkyně), ing. Martin Ježek (výkonný redaktor), Jiří Blesk, ing. arch. Daniela Javorčeková, Mgr. Ivona Kasalická, Mgr. Blanka Kufnerová, Linda Libertinová, ing. Jitka Müllerová, ing. Kateřina Stolárová, Iva Štěpánková; grafické zpracování: PhDr. Dana Stolzová; fotografická spolupráce: Martin Aushaus; jazyková korektura: Jan Dvořák. Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 273 43 Buštěhrad (L.Libertinová) a Městská knihovna; e-mail: bzpravodaj@seznam.cz.Tisk: Tiskárna Kočka Slaný. Toto číslo vyšlo: 27. října 2004. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Nevyžádané rukopisy a další podklady se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla Buštěhradského zpravodaje - 6/2004 - bude 1. 12. 2004.